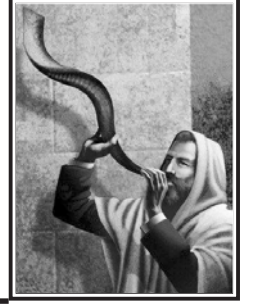


The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ஈ-பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 2, இதழ் - 1, ஜனவரி-மார்ச் 2016



R5635

The Psychological Moment

தக்க தருணம்

I சாமுயேல் 11:1-15

சவுல் ராஜா தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்படும் ஜனங்களின் அங்கீகாரத்திற்காக காத்திருந்தான் - அவனது சரியான சந்தர்ப்பமும் அவன் அதை பயன்படுத்திக் கொண்ட விதமும் - ஜனங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டான் - சந்தர்ப்பங்கள் எல்லாருக்கும் திறந்திருக்கிறது - சவு-ன் அனுபவத்தில் எல்லாருக்குமான பாடம் - சபைக்கும் ராஜாவாக அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கும் விசேஷித்த பாடங்கள் - ராஜா ஆசாரியத்துவம் -மேசியாவின் ஆட்சியில் எல்லாரும் ராஜாவாக ஆக்கப்படுவார்கள் - அநீதியை விரும்புகிறவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள்.

“பலவாணைப் பார்க்கிலும் நீடிய சாந்தமுள்ளவன் உத்தமன்; பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறவனைப் பார்க்கிலும் தன் மனதை அடக்குகிறவன், உத்தமன்.” நீதிமொழிகள் 16:32

இஸ்ரேயலர்கள் ஒரு ராஜாவைக் கேட்டிருந்தார்கள். தேவன், தீர்க்கதரிசி சாமுயேல் மூலமாக சவுலை ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணினார். இஸ்ரேயல் ஜனங்கள் கூடியிருந்தார்கள், தேவனுடைய தீர்க்கதரிசி சாமுயேல் தேவனுடைய தெரிந்தெடுத்தலை சுட்டிக்காட்டினான். இந்த தெரிந்தெடுத்தலை சிலர் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டனர்; ஆனால் சில பண்படாதவர்கள், இவன் யார்? இவனால் இரட்சிப்பு வரும் என்று நம்புவதற்கு இவன் என்ன செய்திருக்கிறான் என்று அலட்சியமாக கூறினார்கள்.

தேவனும் அவரது திட்டமும் தோற்றுப்போனது போல் காணப்பட்டது - அவரது தெரிந்து கொள்ளுதல் திருப்தியற்றதைப் போலவும் பயனில்லாததைப் போலவும் காணப்பட்டது. ஜனங்களிடமிருந்து அரைகுறையான ஆதரவு இருந்ததால் சவுல் தனது அதிகாரத்தை பிரயோகிக்க முயற்சிக்கவில்லை. அவன் தனது வீட்டுக்கு வந்து தனது விவசாய வாழ்க்கையை தொடர்ந்தான்; ஆனால் சவுல் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்துடன் வரக் கூடிய தக்க சமயத்துக்காக பொறுமையுடன் காத்துக் கொண்டிருந்தான் என்று நாம் நிச்சயிக்கிறோம். அப்பொழுது தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருந்த அந்த ராஜாவுக்குரிய கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் எடுத்துக் கொள்ளுவான்.

சவு-ன் விவசாய வாழ்க்கை ஒரு மாதம் மட்டுமே தொடர்ந்தது. அந்த சந்தர்ப்பம் அவனை எல்லாராலும் ராஜாவாக ஏற்றுக் கொள்ள வைத்தது, இஸ்ரேய-ன் கிழக்குப் பக்கத்திலே குடியிருந்த அம்மோனியர்கள், இஸ்ரேய-ன் ஒரு கோத்திரத்தாரோடே போர்

தொடுத்தார்கள். கீலேயாத்தி-ருக்கிற யாபேசை முற்றிகை போட்டார்கள். அவர்கள் உணவுப் பஞ்சம் வந்து சரணடையும் வரை இது தொடர்ந்தது. யாபேசின் மனுஷர் சரணடைவதற்கான நிபந்தனைகளைக் கேட்ட போது, அம்மோனிய சேனாதிபதி, இஸ்ரேயலர் ஒவ்வொருவரின் வலது கண்ணைபிடுங்கி நிந்தைவரப் பண்ணுவதே ஒரு நிபந்தனை என்றான்.

இது குறித்து தீர்மானம் செய்ய ஏழு நாட்கள் தவணை கேட்கப்பட்டது. அந்த சமயத்தில் எந்த உதவியும் அவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை யென்றால் அவனது நிபந்தனைக்கு ஒத்துக் கொள்வோம் என்றார்கள். செய்தி அறிவிப்பவர்கள் நாடெங்கும் அனுப்பப்பட்டனர். அப்பொழுது சவு-ன் ஊருக்கும் செய்தி வந்தது. ராஜாவாக தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு சிலரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சவுல் மூலம் இரட்சிப்பு கிடைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த அவமான நிலைமை சவு-ன் இருதயத்தை தாக்கியது. தேசத்தின் உரிமையையும் தேவனுடைய ஆதரவையும் வாக்குத்தத்தமாக பெற்றிருந்த இஸ்ரேயலர்கள் விசுவாசத்திலும் தலைமை தாங்கி நடத்தும் திறமையிலும் குறைவுபட்டிருந்தார்கள்.

சவுல் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவன், தலைமை தாங்கி நடத்த தகுந்த தருணம் சவுலுக்கு வந்திருந்தது, அவன் ஓடி வந்த ஓரிணை மாட்டை துண்டித்து, அதை எல்லா கோத்திரத்திற்கும் அனுப்பி, தங்களுக்கு வந்த அவமானத்தை துடைக்க யாரெல்லாம் முன்வரவில்லையோ அவர்களது மாடுகளுக்கு இப்படியேச் செய்யப்படும் என்று சொல்- அனுப்பினான். இது ஒரு ராஜாவினுடைய ஒரு

வினோதமான கட்டளையாக இருந்தது. எனினும் இது அவர்களது இருதயத்தை தொட்டதினால் மூன்று லட்சத்து முப்பதினாயிரம் பேர் ஒருமனப்பட்டு புறப்பட்டு வந்தனர். அடுத்த நாள் முற்பக-லேயே அவர்களுக்கு இரட்சிப்பு கிடைக்கும் என்ற உறுதி மொழியுடன் செய்தி அறிவிப்பாளர்கள் கீலேயாத்தின் யாபேசுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். பின்பு யாபேசின் மனுஷர் அம்மோனியர்களிடம் நாளைக்கு உங்களுடத்தில் வருவோம், அப்பொழுது உங்கள் இஷ்டப்படியெல்லாம் செய்யுங்கள் என்றார்கள். அந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு இரட்சிப்பு கிடைத்திருக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்.

சவுல் ராஜா தனது படையை மூன்று பிரிவாக பிரித்து, மூன்று திசையி - ருந்து பாளயத்திற்குள் வந்து அம்மோனியரை முறியடித்து இஸ்ரவேல் ஜனங்களை இரட்சித்தான். இதன் காரணமாக திரளான ஜனங்கள், தேவன் அவர்களுக்கு ஒரு ஞானமுள்ள ராஜாவைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று உணர்ந்து கொண்டார்கள். இப்படியாக தாமதமாக சவுலை ராஜாவாக அங்கீகரித்தார்கள். பிறகு ஜனங்கள், சவுலுக்கு விரோதமாக பேசினவர்கள் யார், அவர்களை முதலாவது கொல்ல வேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் ராஜா ஞானமாகவும் பெருந்தன்மையாகவும் கூறியதாவது: “இன்றைய தினம் ஒருவரும் கொல்லப்படலாகாது; இன்று கர்த்தர் இஸ்ரவேலுக்கு இரட்சிப்பை அருளினார்.” (I சாமு) 11:13

தெய்வீக குணாதிசயம் உள்ஜிதம் செய்யப்பட்டது

இந்த போரும் அம்மோனியர்களின் அழிவும் தெய்வீக அங்கீகாரத்துடனும் ஆசீர்வாதத்துடனும் நடந்தாலும் தூக்கத்திலோ, எழுந்திருக்கும் போதோ அழிக்கப்பட்ட அந்த ஆயிரக்கணக்கான அம்மோனியர்கள் உடனே நரகத்திற்குச் சென்று நித்திய வேதனையில் இருப்பார்கள் என்பதை இது குறிக்கிறது என்று நினைக்கக் கூடாது என்று வாசகர்களுக்கு மறுபடியும் நாங்கள் ஞாபகப்படுத்துகிறோம். மாறாக, அவர்கள் மகா பெரிய மரண சிறைச் சாலையாகிய, கல்லறைக்குச் சென்று உறங்குகிறார்கள். தேவனுடைய திட்டத்தின்படி இயேசு உலக இரட்சகராக மரித்து, இரண்டாம் வருகையில் வந்து அவரது மகா அதிகாரத்தையும் ஆளுகையையும் எடுத்துக் கொண்டு, பிரேதக்குழிகளிலுள்ள அனைவரையும் எழுப்புகிற வேலையை ஆரம்பிக்கும் வரை நித்திரையி-ருப்பார்கள். (யோவா 5:28,29)

இந்த நிலைமையை புரிந்து கொள்ளத்தக்கதாக, மானிடர்கள் அனைவரும் மரண தண்டனைக்குட்பட்டவர்களாக, நித்திய ஜீவனுக்கு அபாத்திரராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நினைவு கூர வேண்டும்.

எல்லாரும் எப்படியாவது மரிக்க வேண்டும்; அவர்கள் மரிப்பது வறுமையினாலாவது அல்லது வியாதியினாலாவது அல்லது கொள்ளை நோயினாலாவது அல்லது பட்டயத்தினாலாவது இருக்கலாம். தீர்ப்பு கூறுகிறதாவது: “நீ சாகவே சாவாய்” - எங்கேயாவது எப்படியாவது ஜீவிக்காதே. இந்த கருத்தில் பார்க்கும் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் அதாவது போர்கள், பஞ்சம், வியாதி முதலானவைகளில் தேவனுடைய அதிகாரம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்கிற தண்டனையை தேவன் அமுலுக்கு கொண்டு வரும்போது, அவரது நீதியை வெளியரங்கமாக்குகிறார்; அதோடு கூட அவரது அன்பை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு வழியை தயார்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். தமது அன்பை வெளிப்படுத்துவதற்கான முதல் படி தமது குமாரனை மனிதரின் மீட்பராக ஆதாமின் பாவத்துக்கு மரிக்கும்படியாக அனுப்பியது தான். இந்த ஆதாமின் பாவத்தினால் தான் மனுக்குலம் முழுவதும் மரண தண்டனைக்குள்ளாக இருக்கிறது.

தெய்வீக திட்டம் இன்னும் உலகிற்கு பொதுவாக மறைவாகவே இருக்கிறது. மனுக்குலத்தின் மேல் உள்ள அன்பினால் தேவன் அளித்திருக்கிற வேதாகமத்தின் மூலமாகவே அர்ப்பணம் செய்துள்ள தேவனுடைய பிள்ளைகள் இதை தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியும். தேவன் ஒரு ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து, அதன்மூலம் சாத்தானை கட்டி, சாபத்தின் பலனாகிய நீதி, ஒழுக்கம் மற்றும் உடற்சார்ந்த பலவீனத்தி-ருந்து மனுக்குலத்தை விடுவிப்பார் என்பதையும், கீழ்ப்படிகிற அனைவருக்கும் முழு பூரணத்தையும் தேவனுடனான உறவையும் புதுப்பிப்பார் என்பதையும் புரிந்து கொள்வார்கள் என்பதை இது நமக்கு அறிவிக்கிறது.

எல்லாருக்கும் பெரிய சந்தர்ப்பம் காத்திருக்கிறது

உலகத்தைக் கவனிக்கும்போது, முன்னேற்றத்திற்கும் புகழுக்கும் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் எல்லாருக்கும் சமமாக இருப்பதில்லை என்பதை உணர்கிறோம். எனினும் சில ஆண்களும், சில பெண்களும் மட்டுமே, தங்களது சொந்த முன்னேற்றத்திற்கும் தங்களை சார்ந்தவர்களுக்கான பிரயோஜனத்திற்காகவும் கிடைக்கும் அரிய சந்தர்ப்பங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட அனைவரும் சவு-லமிருந்து ஒரு நல்ல பாடத்தை கற்றுக் கொள்ளக்கூடும். ஏனெனில் அவன் இயற்கையாக பெற்றிருந்த விசேஷித்த குணத்தை பின்வரும் காலத்தில் தவறாக பயன்படுத்தினான்.

சவுல் அடக்கமுடையவன் என்பது, அவன் ராஜாவாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்ற செய்தி வந்தவுடன்

தனது கோத்திரம் இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களிலேயே மிகவும் சிறியது என்றும், தனது கோத்திரத்திலேயே தனது குடும்பம் மிகவும் அற்பமானது என்றும் கூறியதி-ருந்து தெரிகிறது. தீர்க்கதரிசி சாமுவேல் ஜனங்களை அழைத்து தேவனால் ராஜாவாக தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனை காண்பிப்பதற்காக சவுலை தேடின போது, அவன் வந்திருந்தவர்களின் தளவாடங்கள் இருந்த இடத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருந்தான். தேவன் என்னை தெரிந்து கொள்வார் என்று கூறிக் கொண்டு, ஜனங்களுக்கு முன்பாக தன்னை காண்பித்துக் கொண்டு கர்வத்துடன் நடக்கவில்லை. சிலர் சவுல் தகுதியுள்ளவன் அல்ல என்று கூறிய போது இவன் அமைதியாக வீட்டிற்குச் சென்று தனது விவசாய தொழில்-ஈடுபட்டான். இப்படியாக இந்த விஷயத்தை ஆறவிட்டான். இப்படியாக அவன் தனது பொறுமை, ஞானம் மற்றும் தாழ்ச்சியை காண்பித்தான்.

அதன் பிறகு அவனது கிரியை மற்றும் இஸ்ரவேல்-ன் படையை நடத்தின விதமானது, அவனது தைரியத்தையும், தேவன் பேரில் அவனது விசுவாசத்தையும் காண்பித்தது. இந்த பண்புகளை சவுல் பிற்காலத்தில் காண்பிக்காமல் அவனது குணம் மறுபாலாயிருந்தது. சவுல்-ன் அனுபவத்தி-ருந்து வா-ப பிள்ளைகள் தங்கள் இளம் பிராயத்திலும் பிறகு வயதான பருவத்திலும் நல்ல பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள முடியும்.

தேவனிடம் அர்ப்பணம் செய்த கிறிஸ்தவர்கள் சவுல்-ன் அனுபவங்களி-ருந்து நல்ல பாடங்களை கற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று நாம் சொல்லும் போது, சிலர் ஆச்சரியப்படக்கூடும். அர்ப்பணம் செய்தவர்கள், சவுலைப் போல தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் ராஜாவாக மாத்திரமல்ல ஆசாரியர்களாவும், “ராஜரீக ஆசாரியர்களாக” தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள். சவுல் எண்ணையால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டது போல, ராஜரீக ஆசாரியர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். சவுலை ஜனங்கள் நிராகரித்த போது, அவன் கர்த்தருடைய நேரத்திற்கு பொறுமையோடே காத்திருந்தான். அதே போல இயேசு தலையாக இருக்கக் கூடிய ராஜரீக ஆசாரிய கூட்டத்தாரின் இராஜ்யத்திற்கு உலக ஜனங்கள் இன்னும் ஆயத்தமாகவில்லை; ராஜ்ய ஸ்தாபகத்திற்கான தேவனுடைய நேரம் இன்னும் வரவில்லை. பொறுமை, தாழ்ச்சி மற்றும் தேவன் பேரில் நம்பிக்கை ஆகியவைகளில் நிலைத்திருந்தால் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம், (எபி 6:12)

மகா அரம்கெதோன் சமீபமாயிருக்கிறது. பயங்கரமான பாடங்களை பெரும் விலை கொடுத்து உலகம் கற்றுக் கொள்ளும். அதன் பிறகு மேசியாவின் ராஜ்யம்

பிரபலமடையும். சவுலை எதிர்த்ததைப் போல இதை எதிர்ப்பவர்கள் மரணத்துக்கு செல்வார்கள். எனினும் தலையாகிய இயேசுவும் சபையாகிய அவரது அங்கங்களும் சேர்ந்த மகிமையடைந்த கிறிஸ்து, ராஜ்யத்துக்கு இசைந்து வருகிறவர்களுக்கு பொது மன்னிப்பு அளிப்பார்கள்.

இரட்சகரை துன்பப்படுத்தினவர்கள் மன்னிக்கப்படுவதோடு கூட, இவர் மூலம் தேவனுடன் இசைவுக்கு வருவதற்கு உதவி செய்யப்படுவார்கள். அவர்கள் மாத்திரமல்ல ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தாரை அறியாமல் துன்பப்படுத்தினவர்களும் கூட இரக்கத்துடன் கவனிக்கப்படுவார்கள். “என் நாமத்தினிமித்தம் உங்களைப் பகைத்து, உங்களை அப்புறப்படுத்துகிற உங்கள் சகோதரர், கர்த்தர் மகிமைப்படுவாராக என்கிறார்களே; அவர் உங்களுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகும்படி காணப்படுவார்; அவர்களோ வெட்கப்படுவார்கள்.” ஏசா. 66:5

ஆண்டவருடைய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்த்த அவரது ராஜ்ய வகுப்பார் தகுந்த தண்டனையடைந்து வெட்கப்பட்டுப் போவார்கள். அவமானமும் தேவனுடைய மன்னிப்பையும் பெற்ற பிறகு, கீழ்ப்படிய விரும்புகிற அனைவருக்கும், “உலகத் தோற்றமுதல் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாருடைய வாக்கினாலும் உரைத்த இளைப்பாறுத-ன்” ஆசீர்வாதங்களை கிறிஸ்து கொண்டு வருவார். (அப் 3:21)

ராஜாக்கள் நிறைந்த ஒரு உலகம்

பூமியின் ராஜாவாகிய ஆதாமை தேவன் சிருஷ்டித்தார். தனது தேவனுக்கு அவன் உண்மையாய் இருந்திருந்தால் அவன் தமது ஜீவன், சுகம், சந்தோஷத்தை மாத்திரமல்ல, மிருகங்களையும், பறவைகளையும் மற்ற ஜீவராசிகளையும் ஆளுகிற அதிகாரத்தையும் தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பான். தேவனுடனான உடன்படிக்கையை ஆதாம் மீறியதால், மரணத்தை பெற்று தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டதோடு, கீழான ஜீவராசிகளை ஆளுகை செய்யும் அதிகாரத்தையும் இழந்தான். இயேசுவின் மரணத்தினால் இரட்சிப்பு நிறைவேறி, ஆதாமின் சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் சென்றடைந்ததோடு கூட, அவர்களது சிந்தை மற்றும் சரீரம் மனித புரணத்திற்கு திரும்ப கொண்டு வரப்படும்; ராஜரீக அதிகாரமும் கூட திரும்ப கிடைக்கும்.

ஒரு குடியரசில், சட்டத்திற்கு முன் ஒவ்வொரு குடிமகனும் சமம் என்கிற உண்மை அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. ஒரு குடியரசில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ராஜா. இந்த ராஜாக்கள், ஒரு ஜனாதிபதியையோ, அரசாங்கத்தில் உயர்ந்த பதவிக்குரியவரையோ தங்களது ஓட்டு மூலம் தேர்ந்தெடுத்து, அவர் எல்லோருக்காகவும் ஊழியம் செய்வார். இது ஒரு கோட்பாடு, ஒரு உயர்வான இலட்சியம். ஆனால் இது

குறையுள்ளது என்று நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். எல்லா மனிதர்களும் சமமாகவும் சுதந்திரத்துடனும் பிறக்கிறார்கள் என்று கூறிக் கொள்வது வீணானது. ஏனெனில் மனிதர் பிறக்கும்பொழுது குணத்திலும், திறமையிலும், மனோ சக்தியிலும் ஏற்றத் தாழ்வு காணப்படுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகையால் குடியரசு என்பது மனிதர்கள் புரணராக இருக்கும்பொழுது, உயர்ந்த இலட்சியமாக இருக்கிறது. மனிதர் அபுரணராக இருக்கும் வரை தேவைகளை ஒரு பகுதி மாத்திரமே பூர்த்தி செய்கிறது.

மேசியாவின் ராஜ்யம் ஒரு குடியரசாக ஸ்தாபிக்கப்படாது. மனுக்குலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்து தங்களது விருப்பத்தின்படி வாக்களித்து ஒவ்வொன்றும் தீர்மானிக்கப்படுவதற்கு மாறாக மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் நடக்கும். அது சட்டங்களை வைக்கும், சட்டங்களை மீறுபவர்களை தண்டிக்கும், தங்களை தாங்களே ஆண்டு கொள்ள தகுதியில்லை என்பதை மனிதர்களுக்கு உணர்த்தும். ஆகையால் மனுமக்கள் அபுரணத்தில் இருக்கும்போது மேசியாவின் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கும்படி தேவன் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார். மறுசீரமைப்பின் மூலம் மனுமக்கள் புரணத்திற்கு கொண்டு வரப்படுவார்கள்.

R5636

Preferred Monarchy to Republic

குடியரசுக்கு பதிலாக விரும்பப்பட்ட முடியாட்சி

1 சாமுயேல் 8:1-10

இஸ்ரேல், ஒரு இறையாட்சி - ஒரு மானிட குடியரசு - ஒரு விருப்பப்பட்ட இராஜ்யம் - சாமுயேல் புன்படுத்தப்பட்டான் - வேண்டுகோள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது - கீஸின் குமாரன் சவுல் - அவனுடைய அபிஷேகம் - சீட்டின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டான்.

“தேவனுக்கு பயந்திருங்கள்; ராஜாவைக் கனம் பண்ணுங்கள்.” 1 பேது 2:17

இஸ்ரேயே-ன் அரசாங்கம் ஒரு இறையாட்சியாக இருந்தது. அதாவது தேவன் அவர்களது ராஜாவாகவும் அவரது கட்டளைகள் சட்டங்களாகவும் இருந்தன. ஒவ்வொரு கோத்திரத்தின் மூப்பர்கள் அவர்களது காரியங்களை கண்காணித்து வந்தனர். தேவன் ஒரு ஆசாரிய கோத்திரத்தைக் கொடுத்தார். அவர்கள் ஜனங்களின் மத காரியங்களுக்கு பிரதிநிதியாக இருந்தனர். தேவனுடைய விசேஷித்த தூதர்களாக தீர்க்கதரிசிகளும் நியாயாதிபதிகளும் அவ்வப்போது அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு வந்தனர். ஆனால் அவர்கள் அதிகாரம் இல்லாமல் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்களது நியாயம் விசாரித்தல் மிகவும் ஞானமாக இருந்ததாக ஜனங்கள் நம்பினார்கள். எனவே இஸ்ரேல் தேசம் பூமிக்குரிய காரியங்களைப் பொருத்த வரையில் ஒரு குடியாட்சியாக, தேவனுடன் உடன்படிக்கை உறவு கொண்டதாக இருந்தது.

குடியரசு தான் அரசாங்கத்திலேயே உயர்ந்தது என்பதை

அங்கே அவர்கள் ஆதியிலே திட்டமிட்டபடி, ராஜாக்களாக ஆவார்கள். இந்த நிலைக்கு வர முடியாதவர்கள், திருந்த முடியாதவர்கள், மற்றும் அநீதியை விரும்புகிறவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள்.

மனுக்குலத்திற்கான தெய்வீகத்திட்டம் நிச்சயமாக அழகாகவும், எளிமையானதாகவும் சிறப்பானதாகவும் இருக்கிறது! மேலும் விரும்புவதற்கு எதுவும் விடப்படுவதில்லை. அது “சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்டதாக” இருக்கும். வேதாகமத்தின் இந்த செய்தியை புரிந்து கொள்வதற்காக யாருடைய கண்களும், காதுகளும் திறக்கப்பட்டதோ அவர்கள் தற்கால சாதாரண மனிதர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான நன்மைகளை பெறுவார்கள். இந்த அறிவு அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். பாவத்தினால் இழந்ததும் கல்வாரியில் மீட்கப்பட்டதுமான யேகோவாவின் ஆசீர்வாதங்களை மனுக்குலத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு வருங்காலத்தில் இயேசுவோடு கூட ராஜீக ஆசாரியர்களாய் தயாராகும்படி பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுதலை உணருவார்கள்.

யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். குடியரசில் ஒவ்வொரு குடிமகனும் ராஜாவாக இருக்கிறான். இந்த ராஜாக்கள் தனது ஓட்டுரிமை மூலம் சிலரை தங்களது பிரதிநிதிகளாகவும் ஊழியர்களாகவும் நியமிக்கிறார்கள். இந்த உயர்ந்த வகையான அரசாங்கம் அறிவுள்ள ஜனங்களால் மாத்திரமே முற்றிலுமாக உயர்வாக பேசப்படும். இந்த அரசாங்கம் அறிவு, கடமையுணர்வு மற்றும் தெய்வீக ஒழுங்குகளுக்கு கீழ் உள்ளவர்களின் கையில் இருந்தால் மட்டுமே நன்மையானதாக இருக்கும்.

வீழ்ச்சி அடையாதிருந்தால் இந்த உயர்ந்த வகையான மானிட அரசாங்கம் பரவியிருக்கும். மேசியாவின் ராஜ்யம் பாவத்தை கீழ்ப்படுத்தி, மனுக்குலத்தை உயர்த்தும் என்று வேதம் கூறுகிறது; மேலும் தெரிந்தே குற்றம் செய்பவர்களை முற்றிலுமாக அழித்துவிடும்; மீதமுள்ள மனுமக்களை மானிட பரிபுரணத்திற்கு கொண்டுவரும்; மேசியாவின் ஆட்சியின் முடிவில் உலக முழுவதும் குடியரசாக, அதிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் ராஜாவாக இருப்பார்கள்.

இஸ்ரேயலர்கள் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட குடியரசை விரும்பாததை இந்த பாடம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. அவர்களை சுற்றிலுமுள்ள நாடுகள் எல்லாம் வேறு விதமான அரசாங்கமாக இருந்ததே அவர்களுக்கு குறையாக இருந்தது.

ஒரு சிறந்த சீர்திருத்தம் சாமுயேல் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதை தன் காலம் வரை பராமரித்து வந்ததால், ஜனங்கள் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களது தேசபக்தி பலப்படுத்தப்பட்டது. சாமுயேல் தீர்க்கதரிசிக்கு வயதானதால் அவருக்கு பிறகு அவரது குமாரர்கள் நியாயந்தீர்ப்பார்கள் என்று நினைத்து ஜனங்கள் பயந்தார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நம்பத்தகாதவர்களாயிருந்தார்கள் என்று இந்த வேத பகுதி கூறுகிறது. “ஆனாலும் அவனுடைய குமாரர் அவன் வழிகளில் நடவாமல், பொருளாசைக்குச் சாய்ந்து, பரிதானம் வாங்கி நியாயத்தைப் புரட்டினார்கள்.”

இஸ்ரேயே-ன் மூப்பர்கள் எல்லாம் கூட்டங்கூடி, சகல ஜாதிகளுக்குள்ளும் இருக்கிறபடி அவர்களிடமிருந்து ஒரு ராஜாவை ஏற்படுத்தினால் நலமாயிருக்கும் என்று நம்பினார்கள். அவர்கள் இந்த காரியத்தைக் குறித்து சாமுயே-டம் பேசுவதற்கு, ஒரு குழந்தை ஒரு தகப்பனிடம் வருவது போலவும், சாஸ்திரிகள் அசாதாரண ஞானமுடைய ராஜதந்திரியிடம் வருவது போலவும் வந்தார்கள். அவர்களுடைய விருப்பத்தை சாமுயே-டம் சொன்னார்கள். சாமுயேல் மனமுடைந்து போனார். அவர் தேவனிடம் ஆலோசனை செய்யும்வரை அவர்களுக்கு பதில் சொல்லவில்லை. தேவன் சாமுயே-டம், அவர்கள் உன்னைத் தள்ளவில்லை, என்னையும் எனது அரசாங்கத்தையும் தான் தள்ளினார்கள் என்று கூறினார். அவர்கள் ராஜாவின் ஆட்சியின் அனுபவங்களை தெரிந்து கொள்ளட்டும் என்று தேவன் விரும்பினார். எனினும் ராஜாவின் ஆட்சியினால் வரும் விளைவுகள் என்ன என்பதையும், ராஜாவின் நடவடிக்கைகள் எப்படி இருக்கும் என்பதையும், அதனால் மக்களுக்கு வரக் கூடிய கஷ்டங்கள் என்ன என்பதையும், முழுமையாக விளக்கிக் கூறும்படி தேவன் சாமுயே-டம் கூறினார். மேலும் அவர்களது சுதந்திரம் குறைவாக இருக்கும் என்பதையும், ராஜாக்கள் கிட்டதட்ட எதேச்சாதிகாரத்தை அப்பியாசப்படுத்துவார்கள் என்பதையும், அவர்களது குமாரர்கள் ராஜாவின் வேலைக்காரர்களாகவும், வீரர்களாகவும் பொது வேலை செய்பவர்களாகவும் கட்டாயப்படுத்தப்படுவார்கள் என்பதையும் ஜனங்களுடைய சொத்துக்கள் எல்லாம் ராஜாவிடம் போய் சேரும் என்பதையும், செழிப்பான

நிலங்களும் மற்றவைகளும் ராஜாவுக்கு சொந்தமாகும் என்பதையும் சாமுயேல் ஜனங்களிடம் விளக்கிக் கூறினார். ஒவ்வொருவரும் ராஜாக்களாக இருப்பதற்கு பதிலாக, எல்லாரும் ராஜாவுக்கு அடிமைகளாக இருப்பார்கள், அவர்களுக்கு சில உரிமைகள் மட்டுமே இருக்கும் என்பதையும் விளக்கிக் கூறினார்.

எனினும் ஜனங்கள் ராஜா வேண்டும் என்பதிலேயே பிடிவாதமாக இருந்தார்கள். ராஜா தங்களை அழைத்துச் சென்று யுத்தங்கள் நடத்துவதையும், தங்களுக்கு பெரும் பதவி கொடுப்பதையும் எதிரிகளுக்கு ராஜா பயத்தை ஏற்படுத்துவார் என்பதையும் தங்கள் மனதில் கற்பனை செய்து வைத்திருந்தார்கள்.

தெய்வீக முன்னறிவு விளக்கப்பட்டது

தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, சாமுயேல் குறித்த நேரத்தில், தேவனுடைய உத்தரவைப் பெற்று வருங்கால ராஜாவாகிய கீஸின் மகனாகிய சவு-டம் தொடர்பு கொண்டார். இந்த கதை மாந்திரீகம், இரகசியமாக செய்தல் போன்றவைகளை ஞாபகப்படுத்துகிறது. கீஸின் கழுதைகள் காணாமல் போய்விட்டது, அதைத் தேடும்படி சவுல் அனுப்பப்பட்டான். அதைத் தேடி கண்டுபிடிக்க முடியாமல், சவுலும் அவனது வேலைக்காரனும் கழுதைகள் இருக்கும் இடத்தை கண்டு பிடிக்க தீர்க்கதரிசியை சென்று பார்த்தனர். காணாமற்போன கழுதைகள் கிடைத்துவிட்டன என்ற பதில் கிடைத்தது. ஆனால் சவுல் தீர்க்கதரிசியுடன் கூட முன்னமேயே அநேகர் அழைக்கப்பட்டிருந்த, உணவும் தயார் செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு விருந்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

விருந்தில் பிரதானமான இடம் சவுலுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. நாட்டுப்புறத்தி-ருந்து வந்த இந்த இளம் வா-பன், இஸ்ரேயலுக்கு தலைவனாகக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தை தீர்க்கதரிசி மூலம் கேள்விப்பட்டு திகைப்புக்குள்ளானான். தான் இஸ்ரேயல் கோத்திரங்களிலே சிறிதான பென்யமீன் கோத்திரத்தை சேர்ந்தவன் என்று சவுல் மிகவும் பணிவுடன் கூறினான்; பென்யமீன் கோத்திரத்திலேயே தனது குடும்பம் அற்பமானது என்றும் கூறினான். ஆனாலும் தீர்க்கதரிசி சாமுயேல், சவுலுக்கு எதிர்காலத்தில் வரப்போகிற கீர்த்தியைக் குறித்து உறுதியாகக் கூறினார்.

அடுத்த நாள் அதிகாலையில் சவுலை அழைத்து, அவனது பிரயாணத்தில் நடக்கப்போகிற நிகழ்வுகளை எல்லாம் கோர்வைபடுத்தி முன்கூட்டியே சாமுவேல் அறிவித்தார். சில குறிப்பிட்ட ஜனங்கள் அவனை சந்திப்பார்கள் என்றும் விருந்தில் பங்கு கொள்ள சிலரால்

அழைக்கப்படுவான் என்றும் இன்னும் சில காரியங்களையும் அவனுக்கு அறிவித்தார். மேலும் இன்னும் சில குறிப்பிட்ட அனுபவங்கள் அவனை மாற்றும் அடைந்த ஒரு மனுஷனாக மாற்றும் என்றும் கூறினார். சவு-ன் வேலைக்காரனை முன்னே நடந்து போகச் சொல்-, இருவரும் தரித்து நின்றார்கள். அப்பொழுது சாமுயேல் தைலக் குப்பியை எடுத்து சவு-ன் தலையின் மேல் வார்த்து, தெய்வீக நியமனத்தின்படி அவனை இஸ்ரவே-ன் ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணினார். எனினும் இந்த காரியங்கள் சில நாட்கள் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது.

சவுலைக் குறித்து சாமுயேல் முன்னமே சொல்-யிருந்தபடி நேரிட்ட அனுபவங்கள் எல்லாம் சவு-ன் விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்தின. தீர்க்கதரிசிகளின் கூட்டத்தை சவுல் சந்தித்தபோது தேவனுடைய ஆவி அவன் மேல் இறங்கினதினால், அவனும் அவர்களோடே தீர்க்க தரிசனம் சொல்-, அவர்களோடு பாடுவதிலும் தீர்க்கதரிசனம் கூறுவதிலும் சேர்ந்து கொண்டான். நாம் வேதத்தில் வாசிக்கிறதாவது: “தேவன் அவனுக்கு வேறே இருதயத்தைக் கொடுத்தார்; தேவனுடைய ஆவி அவன்மேல் இறங்கினதினால், அவனும் அவர்களுக்குள்ளே தீர்க்க தரிசனம் சொன்னான்.” 1 சாமு 10: 9,10

பரிசுத்த ஆவியின் பலவிதமான செயல்கள்

தேவனுடைய ஆவி என்பது, தேவனிடத்திருந்து வருகிற கண்ணுக்குத் தெரியாத சக்தி என்பதை நாம் நினைவு கூர வேண்டும். இந்த சக்திக்கு கீழாக வருகிறவர்கள் ஒரு சமயத்தில் ஒரு விதமாகவும் மற்ற சமயத்தில் வேறு விதமாகவும் செயல்படுகிறார்கள். யேகோவா தேவனுடைய வல்லமை அவர்களை இயக்குவதற்கு ஏற்ப சில சமயம் பேசுகிறார்கள், சில சமயம் எழுதுகிறார்கள். பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கு முன்னதாக மனிதர்கள் மேல் பரிசுத்த ஆவி செய்கிற கிரியைக்கும் பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கு பிறகு செய்கிற கிரியைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை வேதாகமம் மிகவும் தெளிவாக கூறுவதை நாம் மறந்துவிட கூடாது. பெந்தெகொஸ்தே நாளி-ருந்து பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்படுதல் என்பது கிறிஸ்துவுக்குள் அர்ப்பணம் செய்த விசுவாசிகளுக்கு தேவன் கொடுக்கிற ஜெநிப்பிக்கும் நிலையை குறிப்பிடுகிறது. இதன்மூலம் அவர்கள் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு தேவனுடைய குமாரர்களாக தேவனுடைய வீட்டிற்கு கொண்டு வரப்படுகிறார்கள். மேலும் தீர்க்கதரிசிகளாலும் வேதாகமத்திலும் சொல்லப்பட்டபடி தேவனுடைய சிந்தையை பகுத்துணரக்கூடியவர்களாகவும்

ஆகிறார்கள்.

ஆனால் முற்காலத்தில் பரிசுத்த ஆவி என்பது சாதாரணமாக ஒரு பரிசுத்த வல்லமையை குறிப்பதாக இருந்தது; பிள்ளையாக ஜெநிப்பிக்கப்படுதலை குறிப்பதாக இல்லை. இயேசு மகிமையடையும் வரை பரிசுத்த ஆவி ஜெநிப்பிக்கப்படுதலுக்காக கொடுக்கப்படவில்லை என்று வேதம் கூறுகிறது. (யோவா. 7:39) கிறிஸ்துவின் ப-யின் புண்ணியத்தில் முழு நம்பிக்கை வைத்து தேவனுடன் முழுவதுமாக அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட பரிசுத்த நபர்கள் மட்டுமே இப்பொழுது ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் வேறு நபர்கள் சில சமயங்களில் தேவனால் ஒரு குமாஸ்தாவைப் போல் எழுதுவதற்காகவோ அல்லது இதர ஊழியக்காரனைப் போல் செய்வதற்காகவோ அல்லது சொல்வதற்காகவோ தேவன் விரும்புகிறதை செய்ய எப்பொழுதுதாவது, எங்கேயாவது பயன்படுத்தப்படலாம்.

சவுல் மேல் வந்த ஆவி குமாரனாகிறதற்குரிய ஆவி இல்லை. அவனது மனமாற்றம் அவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக புது சிருஷ்டியாக ஆகியிருக்கிறான் என்பதை குறிப்பிடவில்லை. சபையின் தலையாகிய கிறிஸ்து, அவரது அங்கங்களுக்கு முன்னோடியாக வந்து புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தை திறப்பதற்கு முன்னால் புது சிருஷ்டியாகும் இருந்திருக்க முடியாது. சவுல் புதிய இருதயத்தை பெற்றான் என்பது விவசாயிக்குரிய மனநிலை, நோக்கம், சிந்தை மாற்றப்பட்டு தெய்வீக மனநிலை, சித்தம், நோக்கம், தீர்மானித்தல் மற்றும் ஞானம் கொடுக்கப்பட்டது. அதாவது தேவன் அவனை ராஜாவாக தெரிந்து கொண்ட அந்த நிலைக்கு ஏற்ற பண்புகள் அவனுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அதாவது நாம் வாசிக்கிற பிரகாரம் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை தயாரிப்பதற்கு சில நபர்களுக்கு தேவன் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏற்ற திறமையை கொடுத்தது போல, தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவி சவுலை ஒரு ராஜாவுக்கு தகுதியுள்ளவனாக்கிற்று. சில குறிப்பிட்ட வேலைக்காக தகுதியுள்ளவர்களை தெரிந்து கொள்ளும்படி தேவன் மோசேயிடம் கூறினார். தேவன் தமது ஆவியை அவர்கள் மேல் வைத்து அந்த வேலையை முடிப்பதற்குரிய திறமையை தாம் தருவதாக தேவன் கூறினார். எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வேலைக்காக ஒருவனை தேவன் அழைத்தால், அதை முடிப்பதற்குரிய திறமையை தேவன் அவனுக்கு அளிக்க வல்லவராயிருக்கிறார் என்று நாம் நிச்சயப்படுத்துகிறோம். அது ஒரு மத வேலையாக இருக்கலாம், சிலசமயம் அர்ப்பணம் செய்தவர்களுக்கு

கொடுக்கப்பட்ட வேலையாக இருக்கலாம், அல்லது பொது ஜனங்களுக்கு அனுசூலமானதாக இருக்கலாம்; உதாரணத்திற்கு புதிய யுகம் உதயமாவதால் அதற்குரிய நவீன கண்டுபிடிப்புகளைக் கூறலாம்.

மறைவான கெட்ட சக்திகளின் கிரியைகள்

சாமுயேல் மற்றும் அவரிடமிருந்த மறைவான சக்திகளுக்கும் இன்றைக்கு மற்றவர்களிடம் இருக்கும் சக்திகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இதுதான்; சாமுயே-டம் இருந்த வல்லமை தெய்வீக வழிநடத்துதல்-ன் கீழ் கொடுக்கப்பட்டது; தேவன் தமது இஸ்ரவேல் மக்களிடையே இப்படிப்பட்ட சக்திகளை பயன்படுத்த விரும்பினார். உலக வழி நடத்துவதுக்காக ஆயிர வருட யுகத்திலும் இந்த வல்லமையை தேவன் பயன்படுத்தக் கூடும். ஆனால் தீய சக்திகளின் செல்வாக்கைக் குறித்து வேதம் கூறுகிறது. தேவன் இஸ்ரவேலர்களை மந்திரவாதிகள், இறந்தவர்களிடம் குறி கேட்பவர்கள், மீடியா மூலமாக பேசுபவர்கள் போன்றோர்களுக்கு எச்சரிக்கையாய் இருக்கும்படி கட்டளையிட்டிருந்தார்.

விழுந்துபோன தூதர்கள் இறந்தவர்களைப் போல ஆள்மாறட்டம் பண்ணுவதைக் குறித்து வேதம் கூறுகிறது. மரித்தோரெல்லாம் மரித்தவர்கள் தான் என்றும், அவர்கள் உயிர்த்தெழும வரை ஒன்றும் அறியார்கள் என்றும், வேதம் கூறுகிறது. இந்த கெட்ட ஆவிகள் இறந்து போனவர்களைப் போன்று தோன்றி இஸ்ரவேலர்களை சத்தியத்தைவிட்டு தப்பறைகளுக்கு செவி சாய்க்கவும் தேவனை விட்டு விலகவும் செய்வார்கள் என்று தேவன் இஸ்ரவேலர்களை எச்சரித்தார். அதே போல சுவிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் கெட்ட ஆவிகளாகிய விழுந்துபோன தூதர்கள், ஆவி சார்ந்த சக்திகளுடனும், மீடியா சக்திகளுடனும், மெஸ்மெரிசம், ஹிப்னாட்டிசம் போன்ற சக்திகளுடனும் சேர்ந்து கிரியை செய்து, சத்தியத்தை விட்டு விலகவும், தப்பறையை சத்தியம் போல் காணப்படவும் செய்கிறார்கள். இன்னும் விசேஷமாக, மரித்த நண்பர்கள் உண்மையில் மரிக்கவில்லை என்றும், மரிப்பதற்கு முன்னிருந்த நிலையைக் காட்டிலும் இன்றும் உயிரோடிருக்கிறார்கள் என்றும் நம்பச் செய்கின்றனர்.

இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவன் இப்படிப்பட்ட ஹிப்னாட்டிச சக்திகளை பயன்படுத்துவதில்லை என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆனால் பவுல் சொல்வது போல, இந்த கடைசி நாட்களில் தேவன் “குமாரன் மூலமாய் திருவுளம்பற்றினார்.” மேலும், தமது வேதத்தை “தேவனுடைய மனுஷன் எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்ய

தகுதியுள்ளவனாயிருக்கும்படி” நமக்கு தந்தருளியிருக்கிறார். எனவே மறைவான கெட்ட சக்திகள் எதுவும் நமக்கு தேவையில்லை. ஆகையால் நாம் அவைகளை நல்ல மறைவான சக்திகள் என்று நினைக்காமல் அவைகள் சத்துருவின் வஞ்சகங்கள் என்று பகுத்தறிய வேண்டும். இதற்கு விரோதமாகத்தான் தேவனுடைய பிள்ளைகள் போராடி வருகிறார்கள்.

ஏற்ற காலத்தில் இஸ்ரவேல்-ன் மூப்பர்களுடன் சேர்ந்து ஜனங்கள் அவர்களுக்குள்ளே ஒரு ராஜாவை தீர்மானிக்க சாமுயே-டம் தேவனுடைய சித்தத்தை அறிய வந்தார்கள். மறுபடியும் சாமுயேல் அவர்களுடன் வாதாடி, தேவனின் ஏற்பாடுகளை ஒதுக்கிவிட்டு, முடியாட்சிக்கு போவதினால் வரக்கூடிய ஆபத்துகளை எடுத்துக் கூறினார். ஆனால் ஜனங்கள் ஒரு ராஜாவையே விரும்பினார்கள். சாமுயேல் அவர்கள் விருப்பத்தின்படியே அவர்கள் கோத்திரங்களை எல்லாம் கூட்டிச் சேர்த்து சீட்டுப் போட்டார், பென்யமீன் கோத்திரத்தின் மேல் சீட்டு விழுந்தது. பிறகு பென்யமீன் கோத்திரத்தின் குடும்பங்களின் பேரில் சீட்டுப்போட்டு, அது சவுல் பேரில் விழுந்தது. இது முன்னமேயே சாமுயேலுக்கும் சவுலுக்கும் தெரியும். இது தேவனுடைய சித்தம் என்று ஜனங்கள் நம்பினார்கள்.

இஸ்ரவேலர்கள் சீட்டுப் போட்டு தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்தது போல தற்காலத்திலும் நாம் அதைப் பின்பற்றலாம் என்று எண்ணக் கூடாது. ஏனெனில் நாம் இப்பொழுது வித்தியாசமான பள்ளியின் கீழ் இருக்கிறோம். இப்போது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களோ மாமசீக இஸ்ரவேலர்களோ அவர்களது காரியங்களை சீட்டுப் போட்டு தீர்மானிக்கிற நிலைமையில் அவர்களது உறவு இல்லை

சீட்டு சவுல்மேல் விழுந்த போது, அனைத்து கோத்திர மூப்பர்களும் சவுலைத் தேட ஆரம்பித்தார்கள். கடைசியாக அவர்கள் வந்திருந்தவர்களின் தளவாடங்கள் இருந்த இடத்தில் அவன் ஒளிந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அவர்கள் அவனை அழைத்துக் கொண்டு வந்த போது, இந்த வா-பன் கட்டு மஸ்தான உடலுடன் ஏழு அடி உயரமுள்ளவனாக இருந்தான். தேவன் தெரிந்து கொள்ளுதலை அவர்கள் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். சவுல் தனது கீழ்ப்படிதலையும் விசுவாசத்தையும் உண்மையுள்ளவனாயிருத்தலையும் தேவனிடம் நிரூபித்ததால் அவன் ஒரு சிறந்த ராஜாவாக இருக்கும்படி தேவன் அவனை முன்னமேயே தகுதிபடுத்தியிருந்தார்.

R5640

The Blood of Sprinkling of The Passover பஸ்காவின் தெளிக்கப்படும் இரத்தம்

“அந்த இரத்தத்தைக் காணும் போது, கர்த்தர் சங்காரக்காரனை உங்கள் வீடுகளில் உங்களை அதம் பண்ணுகிறதற்கு வரவொட்டாமல், வாசற்படியை விலகிக் கடந்து போவார்.” யாத் 12:23

யூதர்கள் ஆசரிக்கும் பஸ்கா காலம் நெருங்குகிறது. அது இந்த வருடம் (1915) மார்ச் 30ந் தேதி வருகிறது. நீசான் மாதம் 15ம் தேதி உண்மையாக மார்ச் 29ந் தேதி திங்கட்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு ஆரம்பிக்கிறது. பஸ்கா விருந்துக்கு முன்னால் வருகிற ஆடு அடிக்கப்படுதல்-ல் கிறிஸ்தவர்களுக்கு விசேஷித்த முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. நீசான் மாதம் 14ந் தேதி பஸ்கா ஆடு அடிக்கப்பட்டது. அது இந்த வருடம் மார்ச் 28ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு ஆரம்பிக்கிறது. உண்மையான பஸ்கா ஆடாகிய நமது ஆண்டவராகிய இயேசுவின் மரணத்தை நினைவு கூருதல் அதே நாளில் ஆசரிக்கப்பட வேண்டும். ஆகையால் நாம் அதை மார்ச் 28ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையில் ஆசரிக்க வேண்டும். சரித்திரத்தின் பெரிய நிகழ்வாகிய இதை இலட்சக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்களும் யூதர்களும் சம்பிரதாய சடங்காகவும் கடனுக்காகவும் ஆசரிக்கிறார்கள், ஆனால் இந்த இரு மதத்திலும் மிகச் சிலரே இதன் உண்மையான தாற்பரியத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் நாம் எவ்வளவு வருத்தப்படுகிறோம்!

பஸ்கா ஏற்படுத்தப்பட்டது

இதன் உண்மையான தாற்பரியத்தை இதுவரை அறிந்திராத உலகத்திற்கு ஒரு மத மறுமலர்ச்சி மூலம் எல்லாருடைய மனதையும் முற்றிலுமாக விழித்தெழ செய்திருக்கக்கூடும். ஆனால் ஐயகோ! அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அநேகருடைய மனக்கண்களை குருடாக்கி வைத்திருக்கிறான். அப். பேதுரு கூறுவது போல கொஞ்சம் மனக்கண்கள் திறக்கப்பட்ட சிலர் கூட, கடந்த 3500 வருடங்களாக இந்த உலகத்திலே ஆசரித்து வருகிற இந்த சடங்காச்சாரங்களில் தேவன் வைத்திருக்கிற ஆழ்ந்த கருத்துக்களை அறியக் கூடாதபடி இருக்கிறார்கள். குறை கூறி விமர்சிப்பவர்களும், ஏற்றுக் கொண்ட பிரகாரம், ஒரு சடங்காச்சாரம் மிக நீண்ட காலமாக ஆசரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றால் உண்மையிலே அதற்கு ஒரு அடிப்படை இருக்க வேண்டும். எகிப்தில் அப்படிப்பட்ட நிகழ்வு நடந்திருக்க வேண்டும். பத்தாவது வாதையில் எகிப்தின் தலைச்சன்கள் எல்லாம் அழிந்திருக்க வேண்டும், இஸ்ரவேல்-ன் தலைச்சன்கள் எல்லாம் காக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்

(அதாவது இரத்தத்திற்கு கீழாக இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையை ஆசரித்தவர்கள் அனைவரும்) இல்லையென்றால் விஸ்தாரமாக பரவியுள்ள இந்த சடங்காச்சாரம் ஒரு மாயமானதாக இருந்திருக்கும்.

இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்தியர்களால் ஒருகுறிப்பிட்ட காலம் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு இருந்தனர். அவர்கள் அடிமைத்தனத்தி-ருந்து விடுதலையாகும்படியான தேவனுடைய கிருபையின் காலம் வந்தபோது, எகிப்தியர்கள் அவர்களை கானான் தேசத்திற்கு போகவிடாமல் இன்னும் அடிமைப்படுத்தி வந்த போது இந்த சடங்காச்சாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதைத் தவிர வேறு எதையும் நாங்கள் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்த வருடத்தில் தேவன் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒன்பது வாதைகளை எகிப்தியர்கள் மேல் அனுப்பினார். அப்பொழுது எகிப்திய ராஜா, இஸ்ரவேலர்களை விடுவிப்பேன் என்று வாக்கு கொடுத்து, வாதைகளை நீக்கச் சொல்- தேவனிடம் கேட்ட போது அவரும் அதை நீக்கினார். ஆனால் எகிப்திய ராஜா அந்த வாக்கை காப்பாற்றவில்லை. கடைசியாக தேவனுடைய ஊழியக்காரன் மோசே உச்சக்கட்டமாக ஒரு பெரிய அழிவை தெரிவித்தான். அதாவது ஒரு இரவிலே எகிப்தியரின் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் தலைச்சன் பிள்ளைகள் இறந்துவிடும், அதனிமித்தம் எகிப்து முழுவதும் ராஜாவின் வீட்டிலும் ஒரே புலம்பலாக இருக்கும். இதன் பலனாக இஸ்ரவேலரை போக அனுமதிப்பார்கள். அவர்களை சீக்கிரம் போகும்படி துரிதப்படுத்துவார்கள். அப்படியில்லாமல் ராஜா இன்னும் தனது இருதயத்தை கடினப்படுத்தி தேவனுடைய கட்டளையை தொடர்ந்து எதிர்த்தால் எகிப்தின் முழு ஜனங்களுக்கும் தேவன் மரணத்தை கொண்டு வருவார்.

முதல் மூன்று வாதைகள் எகிப்தியருக்கும் இஸ்ரவேலர் வாழும் பகுதிகளிலும் பொதுவாக வந்தது. அடுத்த ஆறு வாதைகள் எகிப்தியர் வாழும் பகுதிகளை மட்டும் வாதித்தன. கடைசியாக பத்தாவது வாதை எகிப்தின் முழுமைக்கும் பொதுவாக இருந்தது. ஆனால் இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் காண்பிக்கும் பொருட்டு ஒரு ப-க்குரிய ஆட்டை அடித்து, அதன் இரத்தத்தை வாசற்கால்களிலும் மேல் சட்டத்திலும் தெளித்து, அந்த இரவிலே அதன் மாம்சத்தை கசப்பான கீரையோடும் புளிப்பில்லா அப்பத்தோடும் கையிலே தடி பிடித்துக்

கொண்டும், அரையிலே கச்சைக் கட்டிக் கொண்டும் பிரயாணத்துக்கு தயாராக இருந்து புசிக்க வேண்டும். இன்னும் அந்த இரையிலே எகிப்தியரின் தலைச்சன் பிள்ளைகளின் மரணத்தையும் முழுமையாக எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். யார் வீட்டின் வாசற்கால்களிலும், மேல் சட்டத்திலும் இரத்தம் தெளிக்கப்படவில்லையோ அவர்கள் வீட்டிலும் இந்த சங்காரம் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டும்.

உண்மையான பஸ்கா ஆடு

இந்த பஸ்காவை இஸ்ரவேலர்கள் யூத பிரமாணங்களில் முதலாவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் முழு இஸ்ரவேலருக்கும் ஒரு பெரிய ஞாபகார்த்தம் வாய்ந்ததாகவும் ஆசரிக்க கட்டளையிடப்பட்டார்கள். உண்மையைச் சொல்லப் போனால், இந்த பஸ்காவை ஏதோ ஒரு கோணத்தில் இஸ்ரவேலர்கள் உலகமெங்கும் கடவுளை நம்பாதவர்களாக, கடவுளை மறுப்பவர்களாக தங்களை கூறிக்கொள்பவர்களும் கூட ஆசரிப்பதை நாம் காண்கிறோம். அதை ஒரு பழங்கால சடங்காச்சாரமாக அவர்கள் மதிக்கிறார்கள். நமது யூத நண்பர் அநேகர் பிரகாசமான அறிவை உடையவர்களாக இருந்தும் கூட இந்த ஆசரிப்பின் அர்த்தம் என்ன என்பதை அறிய ஆவல் இல்லாதவர்களாக இருப்பது விநோதமாக இல்லையா? ஏன் ஆடு அடிக்கப்பட்டு புசிக்கப்பட்டது? ஏன் அதன் இரத்தம் வாசல் நிலைக்கால்களிலும் மேற்சட்டத்திலும் தெளிக்கப்பட்டது? ஏனெனில் அது தேவனால் நிச்சயமாக கட்டளையிடப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்திற்காக, அதன் முக்கியத்துவம், நோக்கம் என்ன அல்லது தெய்வீக கட்டளையில் மறைந்திருக்கிற பாடம் என்ன? ஒரு உண்மையான தேவன் நியாயமான கட்டளைகளை கொடுக்கிறார். மேலும் குறித்த காலத்தில் அந்த கட்டளைகளின் உண்மையான தாற்பரியத்தை அவரது உண்மையுள்ள ஜனங்கள் புரிந்து கொள்ள விருப்பம் உள்ளவராக இருப்பார்கள். ஏன் இந்த காரியத்தில் எபிரேயர்கள் சிரத்தையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்? ஏன் தவறான எண்ணம் அவர்களை ஆட்கொண்டிருக்கிறது?

கிறிஸ்தவ மதத்தில் அந்த கேள்விக்கான பதில் இருந்தால் கூட, சிரத்தையின்மையால் பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் இதைக் குறித்த சரியான காரணத்தையும் தாற்பரியத்தையும் சொல்ல முடியாதவர்களாயிருக்கின்றனர். ஓய்வு நாள் என்பது கடின உழைப்பு, வருத்தம் மற்றும் மரணம் போன்றவைகளி-ருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, ஓய்வும்

ஆசீர்வாதமும் இருக்கும் வரப்போகிற ஒரு யுகத்தின் நிலமாக அல்லது முன்னடையாளமாக இருக்கிறது என்பதை ஒரு யூதன் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடுமானால், அதே போல மோசேயின் பிரமாணத்தின் எல்லா அம்சங்களும், குறித்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட போகிற பல்வேறு ஆசீர்வாதங்களுக்கு முன்னடையாளமாக தேவனால் திட்டமிடப்பட்டவை என்று ஏன் அவனால் காண முடியாது? பஸ்கா ஆடு, தேவ ஆட்டுக்குட்டியை அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதையும், அதன் மரணம் மேசியாவாகிய இயேசுவின் மரணத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதையும் ஏன் எல்லாராலும் பகுத்துணர முடியவில்லை? மேலும் இரத்தம் தெளிக்கப்படுதல் இயேசுவின் மரணத்தின் புண்ணியத்தை விசுவாச வீட்டாருக்கு சாட்டுதலை அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதையும் ஏன் பகுத்துணர முடியவில்லை.

“உலகத்தின் பாவத்தை சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி” இயேசுதான் என்பதை காண்கிற விசுவாசகண்களை உடையவர்கள் பாக்கியவான்கள். அதாவது ஆதாமின் தண்டனைக்கு கொடுக்கப்பட்ட விலைக்கிரயம் தான் உலகத்தின் பாவத்தை நீக்குகிறது. ஆதாமின் பாவத்தினால் அகில உலகமும் தேவகிருபையை இழந்து, தெய்வீக தண்டனையாகிய மரணத்திற்குள்ளாக வந்து வேதனையும் வருத்தமும் பரவியிருக்கிறது. இந்த தண்டனையையோ அல்லது சாபத்தையோ நீக்குவதற்கு முன் நீதி திருப்திபடுத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல், நமது பாவங்களுக்காக கிறிஸ்து மரித்தார். நம்மை தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய் மரித்தார். இப்படியாக அவர் “புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தை” அதாவது நித்திய ஜீவனுக்கான ஒரு மார்க்கத்தை திறந்தார்.

“முதற்பலன்கள்”

கிறிஸ்துவின் சபை, “முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபை” என்றும், “தேவனுடைய சிருஷ்டிகளில் முதன்பலன்கள்” என்றும் வேதம் குறிப்பிடுவதை வேதத்தில் அதிக பழக்கமுள்ளவர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். (எபி 12:23; யாக் 1:18; வெளி 14:4) இது தேவனுடைய வீட்டில் மற்றவர்கள் பிற்பலன்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் இந்த வசனங்களை கவனிக்கிறதில்லை. பொதுவாக அவர்கள் முதற்பலன்களானவர்கள் மட்டுமே இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்றும் பிற்பலன்களானவர்கள் யாரும் இல்லை என்றும் நம்புகிறார்கள், நாம் இந்த பஸ்காவின் அடையாளத்தைக்

கவனிப்போம். இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரையும் இரட்சிப்பதே தேவனுடைய திட்டம் என்பதை நாம் கவனிப்போமாக. இஸ்ரவேலர் ஒரு ஜாதியாக, எப்பொழுதும் தேவனுடன் இசைவாயிருக்கும்படியாகவும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் நித்திய ஜீவனை பெறப்போகிற மனுக்குலம் அனைத்தையும் குறிக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

அங்கே இரண்டு பஸ்காக்கள் இருந்ததை நாம் கவனிப்போமாக. இதில் பெரிய பஸ்கா என்பது முழு இஸ்ரவேல் ஜாதியையும் தெய்வீக சக்தியால் விடுவித்தபோது ஆசரித்தது. அவர்கள் செங்கட-ன் மணல் மேடுகளில் அவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட காற்று மற்றும் கட-ன் ஏற்ற இறக்கத்தின் மூலமாக வழி நடத்தப்பட்டார்கள். கடைசியாக தேவனுக்கு ஆராதனை செய்யும் விருப்பத்தோடு அவருக்கு இசைந்து வருகிறவர்களை பாவத்தி-ருந்தும் சாத்தானிடமிருந்தும் விடுவிக்கிறதை இந்த முன்னடையாளம் காண்பிக்கிறது. இதில் ஒரு இஸ்ரவேலன் கூட விடப்படவில்லை.

செங்கட-ல் நடந்த அந்த பஸ்காவை நாம் இந்த சமயத்தில் ஆராயப்போவதில்லை. இப்பொழுது நாம் ஆசரிக்கப்போகிற பஸ்கா இதன் உண்மைப்பொருள் அல்ல. முதற்பேறானவர்களை இரட்சித்த அந்த பஸ்காவின் உண்மைப் பொருளைத் தான் நாம் ஆசரிக்கிறோம். முதற்பேறானவர்கள் மட்டும் ஆபத்தில் இருந்தார்கள். எல்லாருடைய இரட்சிப்பும் இந்த முதற்பேறானவர்களையே சார்ந்திருந்தது. இதற்கு இசைவாயிருக்கிற அனைத்து வேதவாக்கியங்களோடு இதை பொருத்திப்பார்க்கும் போது, தேவனுடைய சிருஷ்டிகளில் முதற்பேறானவர்கள் மாத்திரமே தற்காலத்தில் காக்கப்படுவார்கள். இந்த முதற்பேறானவர்கள் சபையை, இரத்தத்திற்கு கீழ் இருக்கிறவர்களை குறிப்பிடுகிறார்கள். மீதமுள்ள மனுக்குலத்தில், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அடிமைத் தனத்தி-ருந்து உண்மையான மகா பெரிய மோசே விடுவிக்கும் போது அவரை பின்பற்ற விரும்புகிறவர்கள் இப்போது ஆபத்தில் இல்லை; பரலோகத்தில் பேரெழுதப்பட்டிருக்கிற முதற்பேறானவர்கள் மாத்திரமே இப்போது ஆபத்தில் இருக்கிறார்கள்.

“முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபை”

முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபை என்பது, மனுக்குலத்தில் முன்னதாகவே மனக்கண்கள் திறக்கப்பட்டு, தங்களது அடிமைத்தனத்தையும், மீட்பின் அவசியத்தையும், தேவனுடைய நல்ல வாக்குத்தத்தங்கள் தங்களில் நிறைவேற வேண்டும் என்கிற அவருடைய விருப்பத்தையும் உணர்ந்திருக்கிறவர்கள் ஆகும். இதற்கும் மேலாக, அவர்கள் தேவனுடைய கிருபைக்கு மதிப்பளித்து, தங்களை முற்றிலுமாக அவருக்காகவும் அவரது ஊழியத்திற்காகவும்

அர்ப்பணித்தினிமித்தம் பரிசுத்த ஆவியினால் மறுபடியும் ஜெ நிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் ஆகும். இந்த முதற்பேறானவர்களுக்கு ஜீவனா, மரணமா அல்லது தெளிக்கப்பட்ட இரத்தத்திற்கு பின்னால் விசுவாசிகளின் வீட்டில் தரித்திருப்பார்களா என்ற நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது. இந்த நிலைமையி-ருந்து அவர்கள் சென்றால், அவர்கள் தெய்வீக இரக்கத்தி-ருந்து நீக்கப்பட்டவர்களாக பொருள்படும். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய இரக்கத்தில் தங்களது பங்கை அனுபவித்துவிட்டு தேவனுடைய நன்மையை வெறுப்பதையும் அவர்கள் அதை பாராட்டுகிறவர்களாக இல்லாதிருப்பதையும் அது குறிப்பிடுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களைக் குறித்து வேதம் கூறுகிறதாவது; “அவர்களது பாவங்களினிமித்தம் செலுத்தத்தக்க வேறொரு ப- இனி இராது.” அவர்கள் தேவனுடைய சத்துருக்களாக கருதப்படுவார்கள். அவர்களது முடிவு எகிப்தியரின் முதற்பேறானவர்களின் அழிவின் மூலம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அந்த இரவில் மரித்த எகிப்தியரின் தலைச்சன்களும், கட்டளைக்கு விரோதமாக வீட்டைவிட்டு வெளியே சென்றதினால் மரித்த இஸ்ரவேலர்களும் இரண்டாம் மரணத்திற்கு சென்றுவிட்டார்கள் என்று நாங்கள் சொல்வதாக அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம். அதற்கு முற்றிலும் மாறாக, இந்த காரியங்கள் எல்லாம், சவிசேஷ யுகத்தில் பெந்தெகொஸ்தே நாளி-ருந்து இருக்கிற கிறிஸ்துவின் சபையின் நிஜங்களுக்கும், உயர்வானவைகளுக்கும் முன்னடையாளங்களாகவும், உருவகங்களாகவும், விளக்கங்களாகவும் இருக்கின்றன என்று நாங்கள் புரிந்து கொள்கிறோம். சத்தியத்தை அறியும் அறிவை அடைந்த பின்பும், தேவனுடைய நல்வார்த்தையை ருசி பார்த்தும், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றும், இப்படியாக முதற்பேறானவர்களின் சபையின் அங்கத்தினரான பிறகும் மனப்பூர்வமாய் பாவம் செய்தால், மறுத-த்துப் போனால் மனந்திரும்புகிறதற்கேதுவாக அவர்களை மறுபடியும் புதுப்பிப்பது கூடாத காரியம். இதற்கு மேலும் தேவன் நமக்காக எதையும் வைத்திருக்கவில்லை. நாம் அவரது இரக்கத்தை அசட்டை செய்தால், நாம் இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்போம். 2 பேது 2 :12 ; யூதா 12

இந்த கருத்தில் பார்க்கும்பொழுது முதற்பேறானவர்களாகிய சபையார் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெ நிப்பிக்கப்பட்டு, அதிகமான அறிவையும், சலுகைகளையும் எல்லா வழிகளிலும் அனுபவித்திருக்கிறபடியால், அவர்கள் உலகத்தாரைக் காட்டிலும் அதிகமான பொறுப்புடையவர்களாக இருப்பதால், இவர்கள் மட்டுமே இரண்டாம் மரணம் என்கிற ஆபத்தில்

இருக்கிறார்கள். இந்த முன்னடையாளத்தின் பாடம் இது தான். இது கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டுமே பொருத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது.

விரைவில் இரவு சென்று, விடுதலையின் மகிமையான காலை வரும். தலையும் சரீரமும் இணைந்த கிறிஸ்துவாகிய உண்மையான மோசே, இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரையும் - தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரையும் - வழி நடத்தி விடுவிப்பார். இதை அறியும்போது அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு கீழ்ப்படிவதிலும், தேவனை கனப்படுத்தி மகிமைப் படுத்துவதிலும் சந்தோஷம் அடைவார்கள். இந்த விடுதலையின் நாள் முழு ஆயிரவருட யுகமாகும். இதன் முடிவில், எகிப்திய சேனைகளால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட தீமையும், தீங்கு செய்பவர்களும் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள்.

“இதை நீங்கள் செய்யும் போதெல்லாம்”

நமது கர்த்தராகிய இயேசுதான் பஸ்கா ஆடு என்று அப்போஸ்தலர் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் கூறுகிறார். “நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக ப-யிடப்பட்டிருக்கிறாரே. ஆகையால்..... பண்டிகையை ஆசரிக்கக் கடவோம்.” (1 கொரி 5:7,8) நம் எல்லோருக்கும் “தெளிக்கப்படும் இரத்தம்” தேவைப்படுகிறது. நமது வீடுகளின் மேல் அல்ல, நமது இருதயங்களில் ஆகும். (எபி 12:24;1 பேது 1:2) புளிப்பில்லா அப்பத்தை (சுத்தமான, கெட்டுப்போகாத) சாப்பிட வேண்டும். ஏனெனில் புதிய யுகத்தின் காலை வேளையில் விடுதலைக்கு தயாராகவும் பலமுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். நாம் ஆடின் மாமிசத்தையும் சாப்பிட வேண்டும். அதாவது நமக்குள்ளும், கிறிஸ்துவிலும் இருக்கும் அவரது மதிப்பை நாம் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இப்படியாக நாம் கிறிஸ்துவை தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். வெறும் விசுவாசத்தினால் மாத்திரமல்ல, அவரது பண்புகளில் நாம் மென்மேலும் வளர்ந்து, ஒவ்வொரு நாளும் நாம் நமது இருதயங்களில் அவரது மகிமையின் சாயலாக மறுபுறமடைய வேண்டும், இஸ்ரவேலர்கள் சொல்லர்த்தமான ஆடின் மாமிசத்தால் போஷிப்பிக்கப்பட்டது போல நாமும் அவரால் போஷிப்பிக்கப்பட வேண்டும். பசியை தூண்டுகிற, உதவி பண்ணுகிற கசப்பான கீரைகளுக்கு பதிலாக தேவன் நமக்கு கொடுக்கிற கசப்பான அனுபவங்களும் சோதனைகளும் நமக்கு இருக்கிறது. இது நமது பூமிக்குரிய ஆசைகளை வெறுக்கச் செய்யும்; சத்தியம் என்னும் புளிப்பில்லா அப்பத்தையும் ஆட்டு மாமிசத்தையும் புசிக்கும்படி ஆசையை தூண்டும். நாம் தொடர்ந்து செல்வதற்கான பட்டணம் இல்லை என்பதை நினைவு கூர

வேண்டும். ஆனால் யாதீர்க்களாக, பிரயாணிகளாக, பரதேசிகளாக கையில் தடிபிடித்துக் கொண்டு இடுப்பில் கச்சையுடன் பரம கானானுக்கும், முதற் பேறானவர்களின் சபைக்கும் தேவன் ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிற மகிமையான காரியங்களுக்கும் நாம் பிரயாணப்படுகிறோம்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு கூட தம்மை பஸ்கா ஆடாக முழுமையாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். அவர் சிலுவையிலறையப்படுவதற்கு முன்னால், அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட அன்று ராத்திரியிலே, மேல் அறையிலே தமது அப்போஸ்தலர்களை கூடிவரச் செய்து அவர் கூறிய தாவது “நான் பாடுபடுவதற்கு முன்னே உங்களுடனே கூட இந்த பஸ்காவைப் புசிக்க மிகவும் ஆசையாயிருந்தேன்.” அன்று இராத்திரியிலே யூதர்களாக பஸ்காவை ஆசரிக்க வேண்டும் - நிழலான “இந்த உலகத்தின் அதிபதியிடமிருந்து” நிழலான முதற்பேறானவர்களை காப்பதற்காக. ஆனால் நிழலானவைகள் நிறைவேறின உடனே நமது கர்த்தர் பழைய அஸ்திபாரத்தின் மேல் புதிய ஞாபகார்த்தத்தை ஏற்படுத்தினார். அப்பொழுது அவர் கூறியதாவது: “நீங்கள் இதை (வருடம் ஒருமுறை இந்த பஸ்கா நினைவு கூருதலை) செய்யும் போதெல்லாம் என்னை நினைவு கூரும்படி செய்யுங்கள்.” (1 கொரி 11:24, 25) ஆனால் அறிவுக்கண்கள் திறக்கப்படாத உங்கள் அண்டை வீட்டாரான யூதர்கள் இதன் உண்மைப் பொருளை அறியாததால் அதை அவர்கள் உயர்வாக நினைக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நீங்கள் என்னை தேவனுடைய திட்டத்தில் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னே அடிக்கப்பட்ட தேவ ஆட்டுக்குட்டியாகவும், உலகின் இரட்சிப்பின் விலைக்கிரயமாக நான் எனது ஜீவனை கொடுக்கப் போவதையும் அறிந்த நீங்கள் இந்த பஸ்கா காலத்தை சிறப்பானதாக, புனிதமானதாக கவனிப்பீர்கள். மற்றவர்கள் இதை உணரமாட்டார்கள். இதுமுதல் நீங்கள் இந்த நிழலானதை ஆசரிக்க மாட்டீர்கள். ஆனால் உண்மைப் பொருளை ஞாபகப்படுத்துவீர்கள். ஏனெனில் நான் தேவ ஆட்டுக்குட்டியாக மரிக்க இருக்கிறேன். இப்படியாக, முதற்பேறான சபைக்கு தெளிக்கப்படும் இரத்தத்தையும் மாமிசத்தையும் முழு விசுவாச வீட்டாருக்கும் கொடுக்கப் போகிறேன்.

“இது உங்களுக்காக மீட்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது”

எகிப்தி-ருந்து விடுதலையானதை நினைவு கூரும் பொருட்டு, பஸ்கா ஆட்டை யூதர்கள் புசித்து வந்ததைப் போல, கர்த்தரின் சீஷர்கள் இனி செய்யமாட்டார்கள். ஏனெனில் நமது ஆண்டவர் புதிய அடையாளங்களாக புளிப்பில்லா அப்பத்தையும், திராட்ச ரசத்தையும்

தேர்ந்தெடுத்து இது தம்மை குறிப்பிடுவதாக காண்பித்தார். அதுமுதல் அவரது சீஷர்கள் அவர் கட்டளையிட்டபடி, அவரது மரணத்தை பஸ்கா ஆடாக அப்போஸ்தலர் மரணம் வரை ஆசரித்து வந்தனர். அதன் பிறகு ஒரு விசுவாச வீழ்ச்சியின் மூலம் பேர் கிறிஸ்தவ சபையில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு இருண்ட யுகம் என்று சொல்லக் கூடிய காலம் வந்தது. அந்த இருண்ட யுகத்திலும் கூட இயேசுதான் உண்மையான பஸ்கா ஆடு என்ற போதனை உறுதியாக இருந்தது. ஆனால் இயேசுவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பஸ்கா இராப்போஜனத்தில் அவரது மரணத்தை ஆசரிப்பது உபயோகத்தில் இல்லாமல் போனது. ரோமன் கத்தோ-க்க சபையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பூஜை ப- (Mass) என்பது இலட்சக்கணக்கான பேர் கிறிஸ்தவர்களை வஞ்சித்து குழப்பியது. தெய்வ நிந்தனையான அநேக காரியங்கள் புகுத்தப்பட்டன. இந்த பூஜை ப-யைத்தான் “பாழாக்கும் அருவருப்பு” என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இதன் நாசகரமான செல்வாக்கு கர்த்தரின் பிள்ளைகளுடைய விசுவாசமும் பழக்கமும் ஆனது. புரட்டஸ்டண்ட் சபையார் பொதுவாக இந்த பூஜை ப-யை ஒதுக்கி வைத்திருக்கின்றனர். ஏனெனில் இது கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்களுடைய போதகங்களுக்கு எதிராக இருக்கிறது. எனினும் இந்த புரட்டஸ்டண்ட் சபையார் இந்த பயங்கரமான தப்பறையினால் வசீகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், ஆனால் கொஞ்சமாக தப்பியிருக்கிறார்கள்.

பூஜை ப- புனித அப்பமல்ல

அநேக புரட்டஸ்டண்ட் சபையார், பூஜை ப- என்பது புனித அப்பம் என்ற வேறொரு பெயரில் கர்த்தரின் இராப்போஜனம் அல்லவா என்று வெகுளித்தனமாக கேட்கிறார்கள். இல்லை, இது முற்றிலும் மாறானது என்று பதில் கூறுகிறோம். கர்த்தரின் இராப்போஜனம் என்பது கல்வாரியில் நிறைவேறிய கர்த்தரின் மரணத்தை ஆசரிப்பதாகும். பூஜை ப- செய்யப்படும் ஒவ்வொரு தடவையும், அது பாவத்திற்கான ஒரு புது ப-யைக் குறிக்கிறது. குருவானவர் அப்பத்தை ஆசீர்வதிக்கும்போது, அது கிறிஸ்துவின் உண்மையான சரீரமாக மாறுகிறது. ஏனெனில் அவரை புதிதாக ப- யிடுவதற்காக ஆகும். இப்படியாக ரோம சபை நண்பர்கள் நம்புகிறார்கள். பாடல் பூஜை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் ஒரு குறிப்பிட்ட பாவத்திற்காக கிறிஸ்துவின் ஒரு குறிப்பிட்ட ப-யாக இருக்கிறது. சாதாரண பூஜை என்பது ஒரு சபையாரின் பொதுவான பாவங்களுக்காக கிறிஸ்துவின் ப-யாக இருக்கிறது. கிறிஸ்து கல்வாரியில் செலுத்திய ப-, முதலாவதான மற்றும் கடந்த கால பொதுவான பாவங்களுக்கான ப- என ரோமச் சபையார் நம்புகின்றனர். ஆனால் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் அனுதினமும் செய்கிற பாவங்கள், தவறுகள், களங்கங்கள் ஆகியவைகளை

போக்குவதற்கு கிறிஸ்துவின் புதிய ப- அவ்வப்போது தேவைப்படுகிறது என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். இப்படியாக அவர்களுடைய இந்த கருத்தின்படி, பூஜை ப- குறிக்கிறபடி, ரோமன் கத்தோ-க்கர், கிரேக்க கத்தோ-க்கர், மற்றும் குருமாரைச் சேர்ந்தவர்களும் அனுசரிக்கிறபடி, உலகெங்கிலும் கிறிஸ்து புதியதாக ப-யிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். தேவனுடைய பார்வையில் இது தான் “அருவருப்பு” என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிறது. ஏனெனில் கிறிஸ்து இனி மரிப்பதில்லை என்றும் “கிறிஸ்து தம் மூலமாக பிதாவினிடத்திற்கு வருகிறவர்களை ஒரே ப-யினாலே என்றென்றைக்கும் பூரண படுத்தியிருக்கிறார்” என்று கூறுகிற வேத வாக்கியங்களை அவர்கள் அவமதிக்கிறார்கள், பயன்றறதாக செய்கிறார்கள், ரோமர் 6:9; எபி 10:14

ஞாபகார்த்த இராப்போஜனம் மற்றும் பஸ்காவில் குறிப்பிட்டு காட்டப்பட்ட கல்வாரியின் மகா பெரிய ப-யின் மதிப்பை, பூஜை ப-யில் அடிக்கடி செலுத்தப்படுகிற ப-கள் குறைக்கின்றன அல்லது செல்லாததாக்குகின்றன என்பதை உடனடியாகக் காண முடிகிறது. தங்களுடைய பாவங்களை நீக்குவதற்காக பூஜை ப-யை காண வந்திருந்தவர்களை, மெய்யான பஸ்காவின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களை கவனிக்கும்படி நாம் எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும். பெரிய வெள்ளி தொடர்ந்து ஆசரிக்கப்படுவதால் அதற்கு முன் ஆசரிக்கப்பட வேண்டிய ஞாபகார்த்த இராப்போஜனக் காரியங்கள் வெகு காலத்துக்கு முன்பே உபயோகப்படாமல் போனது.

புரட்டஸ்டண்ட் சபையாரைப் பொருத்தவரை, பூஜை ப-யை வேதத்திற்கு விரோதமானது என்று ஒதுக்கியபடியால் கர்த்தரின் இராப் போஜனத்தை ஆசரிக்கும்படி திரும்பினார்கள். எனினும் பூஜைப-யை அடிக்கடி செய்து பழகியிருந்தபடியால், கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை எத்தனை தடவை செய்ய வேண்டும் என்பதில் மிகவும் கவனம் செலுத்தினார்கள். ஆகையால் சிலர் நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறையும், சிலர் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையும் சிலர் மாதம் ஒரு முறையும், சிலர் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் ஆசரிக்கிறார்கள். இதை எத்தனை தடவை ஆசரிக்க வேண்டும் என்பதில் ஒத்த கருத்து வராததற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. 1) நமது கர்த்தரின் மரணம் மெய்யான பஸ்கா ஆடின் மரணம் என்பதையும் அதன் ஆசரிப்பு மெய்யான பஸ்கா இராப்போஜனம் என்பதையும் கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவாக கவனிக்க தவறுகிறார்கள். 2) “நீங்கள் இதை செய்யும் போதெல்லாம்” என்று நமது கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தைகளை உங்கள் விருப்பத்தின்படி அடிக்கடி செய்யுங்கள் என்று அவர்கள் தவறாக புரிந்து

கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அது “நீங்கள் செய்யும் போதெல்லாம்” என்றே குறிக்கிறது. இதைச் செய்யும் போதெல்லாம் எனது சீஷர்கள் (அவர்கள் எல்லாரும் யூதர்கள், பஸ்காவை ஆசரிக்கும் பழக்கமுடையவர்கள்) என்னை நினைவு கூரும்படி இதைச் செய்வார்கள்; சொல்லர்த்தமான பஸ்கா ஆட்டையும் நிழலான முதற்பேறானவர்களை கடந்து சென்றதின் மூலம் எகிப்தின் அடிமைத் தனத்தி-ருந்து நிழலான விடுதலையையும் நினைவு கூரும்படி அவர்கள் இதைச் செய்யமாட்டார்கள்.

வாரம் ஒரு முறை கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை ஆசரிப்பவர்கள் வேத வசனத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார்கள். ஏனெனில் ஆதிகால சபையில் வாரத்தின் முதலாம் நாள் கூடி அப்பம் பிடலர்கள் என்று நாம் வேதத்தில் வாசிக்கிறோம். நினைவு கூருதலான இராப்போஜனத்தை அப்பம்பிடகுதலோடு குழப்பிக்கொள்வது ஒரு பெரிய தவறாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அப்பம் பிடகுதல் என்பது சாதாரண உணவு சாப்பிடுதலை குறிக்கிறது. இதைத் தவிர வேறு எதையும் குறிப்பிடுவதாக வேதத்தில் எந்த பதிவும் இல்லை. திராட்சைரசம் எதுவும் இதனுடன் குறிப்பிடப்படவில்லை. அப்பம், பிடகப்பட்ட கர்த்தரின் சரீரத்தை குறிப்பிடுவதாக சொல்லப்படவில்லை. ஆதிகால சபையில் வாரத்தின் முதலாம் நாள் கூடி நமது ஆண்டவரின் உயிர்த்தெழுதலை கொண்டாடுவது ஒரு உற்சாகமுள்ள சமூக வழக்கமாக இருந்தது. இந்த பொதுவான சமூக வழக்கம் சகோதரர்களை இணைக்கவும் சகோதர ஐக்கியத்திலும் அந்நியோந்நியத்திலும் வளர்க்கவும் உதவியாக இருந்தது. அநேக இடங்களில் கர்த்தரின் ஜனங்கள் இந்த வழக்கத்தை இன்னமும் கடைபிடித்து வருகிறார்கள். கர்த்தரின் நாளில் பிற்பகல் மற்றும் மாலை ஆராதனைகளுக்கிடையே அப்பம் பிடகுதல் என்பது புருக்-ன் ஆசரிப்புக் கூடார சபையில் செய்து வருகிறார்கள். தூரத்தில் வசிக்கிற சகோதரர்கள் கர்த்தரின் ஜனங்களோடு ஐக்கியம் வைத்துக் கொள்வதற்கு இது வசதியாக இருக்கிறது.

நினைவு கூருதலான இராப்போஜனத்தின் தேதி

நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறபடி யூதர்கள் சந்திர கால கணக்கை பயன்படுத்தி வந்தார்கள். ஒவ்வொரு அமாவாசையும் அவர்களுக்கு ஒரு புது மாத பிறப்பாக இருந்தது. வசந்த காலத்தில் பூமத்திய ரேகைக்குமேல் சூரியன் வருகின்ற (மார்ச் 20) (Spring Equinox) தேதிக்கு அருகே வரக்கூடிய அமாவாசை தான் நீசான் அல்லது ஆப்பீ மாதம் முதல் தேதியாகும். அந்த மாதம் பதினைந்தாம் தேதி தான் பஸ்காவின் புளிப்பில்லா அப்பப்பண்டிகை ஆரம்பித்து

ஒரு வாரம் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. அந்த ஏழு நாள் பண்டிகை இஸ்யேலரின் முதற்பேறானவர்களை கடந்து சென்றபோது ஏற்பட்ட சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் குறித்தது. இது, உண்மை கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் மீட்பின் ப-யின் புண்ணியத்தினால் தமது பாவங்கள் கடந்து போகிறதை உணருகிறதினால் ஏற்படக்கூடிய முழுமையான சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் நிழலாக குறிப்பிட்டது. ஆகையால் உண்மையான எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் இருதயங்களில் இந்த பஸ்கா பண்டிகையின் தொடர்ச்சியான சந்தோஷத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஏழுநாள் என்பது பூரணத்தை, முழுமையை குறிக்கிறது. இந்த காரியத்தை இதே கருத்தில் கவனிக்காமல் யூதர்கள், தொடர்ந்து வருகிற வாரத்தின் செய்கைகளைக் காட்டிலும் பஸ்கா ஆட்டை அடிப்பதையும் அதன் மாமிசத்தை புசிப்பதையும் குறைவாக நினைத்தார்கள். ஆனால் நமது ஆண்டவர் தம்மை உண்மையான பஸ்கா ஆடாக அறிவித்தபோது, பஸ்கா ஆட்டை அடிப்பதின் முக்கியத்துவத்தை வ-யுறுத்திக் கூறினார். அவரது இரண்டாம் வருகை வரை அவரது மரணத்தை வருடம் ஒருமுறை ஆசாரிக்கும்படி நம்மை அறிவுறுத்தினார். நாம் அவரது இராஜ்யத்தில் நுழையும் பொழுது தான், நமது ஆசீர்வாதம் முழுமையாக நிறைவேறுவதை குறிக்கும்.

கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் வருடாந்திர ஆசரிப்பில், மற்ற பலவித காலங்களிலும் வேளைகளிலும், ஒழுங்கற்று எந்தவித முக்கிய கருத்தும் இல்லாதபடி இருப்பதற்கு பதிலாக, அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இந்த பாடத்தை சத்திய வெளிச்சத்தில் பார்ப்பார்களேயானால், மேலும் கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதை இருதய பூர்வமாக ஆசரிப்பார்களேயானால், அது அவர்களுக்கு சந்தேகத்திற்கிடமின்றி ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்கும். வருடத்திற்கொரு முறை, இதை நீங்கள் செய்யும் போதெல்லாம், என்னை நினைவு கூறும்படி செய்யுங்கள் என்று நமது கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடி, இந்த காரியத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி ஆண்டவரின் மரணத்தை ஆசரிப்பதில் சந்தோஷப்படுகிற கர்த்தரின் ஜனங்களில் சிறிய வகுப்பார் உலகெங்கிலும் எழும்பியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆசரிப்பு மனதிற்கும் இருதயத்திற்கும் விசேஷித்த ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இந்த தெய்வீக தேவைகளுக்கு எவ்வளவு அருகே வருகிறோமோ அந்த அளவிற்கு நமது ஆசீர்வாதம் அதிகமாக இருக்கும், மேலும் நமது ஆண்டவரும் தலையுமானவரிடத்திலும், அவரது சரீரத்தின் மற்ற அங்கங்களிடத்திலும் நாம் நெருங்கி வருகிறோம்.

இந்த ஆசரிப்பின் நாள் இந்த வருடம் (1915) மார்ச் 28, 6 மணிக்குமேல் வருகிறது. ஏனெனில் யூத கணக்கீட்டின்படி

நீசான் மாதம் 14ந் தேதி அப்பொழுது தான் ஆரம்பிக்கிறது. ஆண்டவரின் மகா பெரிய ப-யை நினைவு கூரும்படி ஆங்காங்கே இருக்கிற கர்த்தருடைய பிள்ளைகளை சிறு கூட்டமாக குடும்பமாக நல்ல உடையில் கூடும்படி துரிதப்படுத்துகிறோம். அவருடைய மரணத்தின் வருடாந்திர ஆசரிப்பு நமது மனதில் நன்றாக பதியக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

“ஆண்டவரே, நானோ”

நாம் முதலாவது இராப்போஜனத்தின் கழ்நிலைகளை ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வருவோம். நமது ஆண்டவரின் போதனைப்படி, ஆசீர்வாதத்தின் அப்பமும், திராட்ச ரசமும் நமது ஆண்டவரின் பிடகப்பட்ட சரீரத்தையும், சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தையும் குறிக்கிறது. அவரது சீஷர்கள் அதை பூசிப்பதில் மாத்திரமல்ல, அவருடன் பிடகப்பட்டு, அவரது ப-யின் இரத்தத்தில் பங்குபெற வேண்டும். மேலும் எதிலும் எந்த விதத்திலும் அவருக்கு ஒத்துழைத்து, அவரது ஊழியத்திற்காக தங்கள் ஜீவனை கொடுக்க வேண்டும். ஆண்டவரோடு மிகவும் சரியாக ஒத்திசைவோடு இருக்கிறவர்களுக்கு இந்த சிந்தனைகள் எவ்வளவு விலையேறப்பெற்றது!

இந்த சிந்தனைகளைத் தொடர்ந்து, அவர்கள் யூதாசின் செயல்களை நினைக்கலாம். அவன் அதிகமான ஆதரவு காட்டப்படும் இழிவான ஆதாயத்துக்காக தனது ஆண்டவரை விற்கத் துணிந்தான். மேலும் ஆண்டவருக்கு துரோகம் இழைக்க தைரியம் கொண்ட போது, “ரபீ நானோ” என்று கேட்டான். ஆண்டவரோடு கூட இருந்தவன் அவரை மறுத-த்து எதிரிகளிடம் காட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட செயல், அருவருக்கத் தக்கதாகவும், எச்சரிக்கையுடன் நமது இருதயத்தை நிரப்பக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். பயத்துடன் இல்லாவிட்டால், எந்த அர்த்தத்திலும் இல்லாதவாறு, கனத்திற்காகவோ செல்வத்திற்காகவோ வேறு எதற்காகவோ, சத்தியத்தையோ, அல்லது கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கமாகிய எந்த ஊழியக் காரரையோ விற்க பயப்பட வேண்டும்.

பிறகு நமது சிந்தை நமது ஆண்டவருடன் கெத்செமனே தோட்டத்திற்கு செல்லட்டும். இதோ, அவர் அங்கே தம்மை மரணத்தினின்று இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் ஜெபித்தார், மரணத்திற்கு பயந்து அவர் அப்படிச் செய்யாமல், பிதாவின் திட்டத்தில் தாம் கடைபிடிக்க வேண்டியதில் ஏதாவது ஒரு காரியத்தில் தவறியிருப்போமோ, அதனிமித்தம் தாம் உயிர்த்தெழுதலுக்கு அபாத்திரராகிவிடுவோமோ என்று பயந்து அப்படி ஜெபித்தார். நமது ஆண்டவர் தமது அர்ப்பணத்தின் உறுதி மொழியை உண்மையுடன்

கடைபிடித்திருந்தார் என்பதையும் அதனிமித்தம் முன்னுரைக்கப்பட்டபடி அவருக்கு உயிர்த்தெழுதல் நிச்சயம் உண்டு என்பதையும் நிச்சயப்படுத்தி தேவதூதர்களைக் கொண்டு அவருக்கு ஆறுதல் அளித்ததையும் நாம் கவனிக்கிறோம். அதன் பிறகு அவர் எப்படி அமைதியாக இருந்தார் என்பதையும் நாம் கவனிக்கிறோம். அவர் பிரதான ஆசாரியன் மற்றும் பிலாத்து முன்பும், மேலும் ஏரோது மற்றும் பிலாத்து முன்பும், “மயிர்த்தக்கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக சத்தமிடாதிருக்கிற ஆட்டுக் குட்டியைப் போல அவர் தமது வாயைத் திறவாதிருந்தார்.” அவர் எப்படி கடைசி வரை உண்மையுடனும் தைரியத்துடனும் இருந்தார் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர் பிதாவை கேட்புருந்தால், பன்னிரண்டு லேகியோனுக்கும் அதிகமான தூதர்களை பாதுகாப்பிற்காக அனுப்பியிருப்பார் என்ற உறுதிமொழியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அவர் தமது ப-யி-ருந்து தப்பிப்பதற்கான உதவியை கேட்பதற்கு பதிலாக, அதை உண்மையுடன் சகிப்பதற்கு உதவியை கோரினார். அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்கிற அவரது சீஷர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு பாடம்!

சுய பரிசோதனைக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம்

அவரது தைரியசா-யான உண்மையுள்ள சீஷர்கள் கூட ஆண்டவரை விட்டு ஓடிப்போனதை நாம் நினைவு கூருகிறோம். அவர்களில் ஒருவன் பயத்தில் தனது ஆண்டவரை மறுத-க்கவும் செய்தான்! நமது இரட்கரோடு பாடுபடுவதற்குரிய நமது சம்மதம், தைரியம், விசுவாசம் ஆகியவற்றில் நமது இருதயத்தின் அளவை சோதிப்பதற்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பம்! நமது ஆண்டவரின் கிருபையால் எந்த கழ்நிலையிலும், சந்தர்ப்பத்திலும் அவரை மறுத-க்கமாட்டேன் என்கிற தீர்மானத்தோடு நமது மனதை தூக்கி நிறுத்துவதற்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பம் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதட்டினால் மாத்திரமல்ல நமது கிரியைகளினாலும் பாவ அறிக்கை செய்வோம் என்று தீர்மானிக்கிறோம்.

அடுத்து, ஆண்டவரின் இனத்தாராகிய யூதர்களே ஜீவாதிபதியை சிலுவையில் அறைந்தார்கள் என்பது நம்மை அதிர்ச்சியடைய வைக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, பொது ஜனங்களைக் காட்டிலும், மதத்தலைவர்களாகிய பிரதான ஆசாரியர்கள், பரிசேயர்கள், வேத பாரகர்கள் மற்றும் நியாய சாஸ்திரிகளே அவரை சிலுவையில் அறைந்தார்கள். “உலகம் உங்களைப் பகைத்தால் அது ஆச்சரியமல்ல; அது உங்களைப் பகைக்கிறதுதற்கு முன்னே என்னை பகைத்ததென்று அறியுங்கள்” என்று கூறிய நமது ஆண்டவரின் வார்த்தைகளை உற்றுக் கவனிக்கிறோம். நமது விஷயத்திலும் கூட அவர் மத உலகத்தைப் பற்றியே

குறிப்பிடுகிறார் என்று நாம் பார்க்கிறோம்.

அதே பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுங்கள்

சத்தியத்திற்கு எதிர்ப்பும், இயேசுவின் அடிச் சுவடில் நடக்கிற ஒளியையுடையவர்களுக்கு கொடுமையும் கிறிஸ்தவ மதத்தில் மிகவும் பிரபலமானவர்களிடமிருந்து வந்தால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்ற பாடம் நமக்கு இருக்கிறது. எனினும் இது, நமது எதிரிகளையோ, நமது ஆண்டவரை கொலை செய்தவர்களையோ வெறுக்கச் செய்யக் கூடாது. இன்னும் சரியாக சொல்வோமேயானால் அப்.பேதுரு, “நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச் செய்தீர்கள் என்று அறிந்திருக்கிறேன்” என்று கூறியதை நினைவு கூர வேண்டும். ஆம், கிறிஸ்துவின் (தலையும் சரீரமும்) பாடுகளுக்கு காரணம் அறியாமையும் மனம் மற்றும் இருதய கடினமுமேயாகும். கிறிஸ்துவின் உபத்திரவங்களில் குறைவானதை சரீர அங்கங்கள் நிறைவு செய்யும் வரை பிதாவானவர் இதை அனுமதிக்கிறார். தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாகிய கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்கள் புர்த்தியடைதலும், மரணபரியந்தமும் அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்கள் தானா என்பதற்கான சோதனை புர்த்தியடைதலும் சுவிசேஷியுக்கு முடிவில் வரும். சபையானது தனது ஆண்டவரோடு இருக்கக் கூடிய உயிர்த்தெழுத-ன் மறுபுறமடைதலும் அப்பொழுது வரும். பிறகு நமது ஆண்டவர் கூறியதுபோல, இப்பொழுது அவரது பிடகப்பட்ட சரீரத்தில் பங்குபெறுகிறவர்களும், சத்திய ஊழியத்தில் அவரோடு பிடகப்பட்டவர்களும், மேலும் தன்னைத்தான் வெறுத்தல் மற்றும் அவரது பாடுகளாகிய பாத்திரத்தில் பங்கு பெறுகிறவர்களும் விரைவில் திரைக்கப்பால், ராஜ்யத்தில் சந்தோஷம் என்னும் புதிய திராட்சரத்தை அவருடன் குடிப்பார்கள். (மத் 26:29)

“பண்டிகையை ஆசரிக்கக் கடவோம்”

புதிய யுகத்தின் மகிமையான காலையில் உயர்த்துகிற மகா பெரிய வேலையாகிய பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அடிமைத்தனத்தி-ருந்து உலகத்தை விடுவிக்கிற மகா பெரிய வேலை ஆரம்பமாகும். இந்த மகா பெரிய யுகத்தை அப்.பேதுரு, “உலகத்தோற்ற முதல் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாக்கினாலும் உரைத்தவைகள் எல்லாம் நிறைவேறித் தீருங்காலங்கள்” என்று கூறுகிறார். (அப் 3:19-21) அப்போஸ்தலர் மூலமாக சொல்லப்பட்ட வசனங்களே இந்த ஞாபகார்த்த இராப்போஜனத்தில் பங்குபெறுகிறவர்களுக்கு மனதில் இருக்க வேண்டும். “அவரோடு கூடப் பாடுகளைச் சகித்தோமானால் அவரோடு கூட ஆளுகையும் செய்வோம்.” “நாம் அவரோடு கூட மரித்தோமானால், அவரோடுகூடப்

பிழைத்துமிருப்போம்.” “இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்ல.” (ரோம 8:17; 6:8; 2 தீமோ 2:11,12)

விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தின் புண்ணியத்தின் மூலமாக, முதற்பேறானவர்களின் பாவங்களை கடந்து போகிறதைக்குறித்தான இந்த சிந்தனையுடன், பாடுகளும் சோதனைகளும் இருந்த போதிலும் இந்த பஸ்கா பண்டிகையை சந்தோஷத்துடன் ஆசரிக்கலாம். இப்படி இயேசுவின் உண்மையுள்ள சீஷர்களாக தொடர்ந்து செய்தால், சீக்கிரத்தில் கர்த்தரின் சேனைகளை வழிநடத்தக் கூடிய பெரிய சலுகையைப் பெறுவோம். முடிவாக இந்த சேனைகள் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆட்சியி-ருந்து வெளியேறி, எகிப்தைவிட்டு கானானுக்கு வந்து, மகா பெரிய ராஜாவை கேள்விப்பட்டு, அறிந்து, கீழ்ப்படிவார்கள். ஆம், சகோதரர்களே, அப்போஸ்தலரின் வசனத்தின்படி, “நமது பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக ப-யிடப்பட்டிருக்கிறாரே. ஆதலால்... பண்டிகையை ஆசரிக்கக் கடவோம்.”

ராஜ்யத்தில் சந்தோஷத்தின் பாத்திரம்

நமது ஆண்டவர் தமது மரணத்தின் நினைவு கூருதலை ஏற்படுத்திய போது, அவர் அப்போஸ்தலருடன் சம்பாஷித்து கூறியதாவது: “இது முதல் இந்தத் திராட்சப்பழ ரசத்தை நவமானதாய் உங்களோடு கூட என் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே நான் பானம் பண்ணும் நாள்வரைக்கும் இதைப் பானம் பண்ணுவதில்லை என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” (மத் 26:29) இங்கே நமது ஆண்டவர், பாடுபடும் நாள் மற்றும் மகிமையின் நாள் ஆகிய இரண்டு பெரிய நாட்களுக்குரிய வேறுபாட்டை குறிப்பிடுகிறார். சுவிசேஷ யுகம் பாடுபடும் நாளாக இருக்கிறது. ஆயிர வருட யுகம் மகிமையின் நாளாக இருக்கிறது. இது விசேஷமாக கிறிஸ்துவின் நாள் என்று பேசப்படுகிறது.

திராட்ச ரசத்தின் சொல்லர்த்தமான பாத்திரம் இரண்டு சிந்தனைகளை குறிப்பிடுகிறது. திராட்ச பழத்தின் ஜீவனி-ருந்து திராட்ச ரசம் தயாரிக்கப்படுகிறது. திராட்சப்பழம் அதன் தனித்தன்மையை இழந்துவிடுகிறது. பழங்கள் பிழியப்பட்டு திராட்ச ரசம் பயன்பாட்டுக்கு தயாராகிறது. பாத்திரம் - திராட்சப்பழ ரசம் பிழியப்படுதலை மாத்திரம் குறிப்பிடாமல் அதனால் கிடைக்கக் கூடிய உற்சாகப்படுத்துதலையும் குறிப்பிடுகிறது. இது சொல்லர்த்தமான பானம் பண்ணும் பாத்திரத்தை குறிப்பிடுகிறது. இது நமக்கு நமது இரட்சகரின் பாடுகளையும், மரணத்தையும், இவைகளில் நாம் பங்கு பெறுவதையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆனால் திராட்ச ரசம் சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் கூட குறிக்கிறது. இப்படி வேதத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்த

அர்த்தத்தில் நமது ஆண்டவர் குறிப்பிட்ட திராட்ச பழரசம் ராஜ்யத்தின் சந்தோஷத்தை குறிப்பிடுகிறது.

நமது ஆண்டவரின் பூமிக்குரிய அனுபவத்தில் பிதா, ஒரு குறிப்பிட்ட விசேஷித்த மார்க்கத்தை குறித்திருக்கிறார். இந்த மார்க்கத்தில் அவரது பாடுகளும் மரணமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த பாத்திரத்தில் நமது ஆண்டவர் உண்மையுடன் பானம் பண்ணினால், ஒரு மாறுபட்ட பாத்திரத்தை, கனம், மகிமை, சாகாமை என்கிற ஒரு மாறுபாடான அனுபவத்தை தருவதாக பிதாவானவர் அவருக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். தம்மை பின்பற்ற விரும்புகிறவர்களுக்கு இதே வாக்குத்தத்தத்தை தரும்படி இரட்சகருக்கு பிதா அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிறார். அதாவது அவர்கள் அவரோடு கூட பாடுபட்டால், அவரது மரணத்தின் பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணினால், பிறகு எதிர்கால சந்தோஷத்தில் அவருடன் கூட பங்கு பெறுவார்கள்.

சிவ்வையின் வழியில்

“தன் ஜீவனை காக்கிறவன் அதை இழந்தபோவான்.” நாம் அனைவரும் திராட்சை ஆலையால் குறிப்பிடப்படுகிற சோதனையான அனுபவத்தை கடந்து செல்ல வேண்டும். தெய்வீக ஊழியத்திற்காக நமது ஜீவனையும் கொடுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் பிழியப்படும் அனுபவத்திற்கும், மனிதனாக துடைத்தழிக்கப்படுவதற்கும் புதுசிருஷ்டி ஆவதற்கும், நம்மை நாமே அர்ப்பணிக்க வேண்டும். “அவரோடுகூட பாடுகளைச் சகித்தோமானால், அவரோடு கூட ஆளுகையும் செய்வோம்.” இல்லாவிடில் கிடையாது. ஆகையால் அவரது பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவதற்கான அழைப்பை மிகவும் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இந்த பாத்திரத்தில் முழுவதுமாக பானம் பண்ணி முடித்த பிறகுதான், ராஜ்யத்தின் சந்தோஷமாகிய மற்ற பாத்திரத்தை நாம் பெற முடியும். நமது ஆண்டவர், பிதாவானவரிடம் காட்டிய அந்த கீழ்ப்படிதல் தான் ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதத்தை அவர் பெற்றிருந்தார். “முடிந்தது” என்று கூறிய அந்த கடைசி நொடிவரை அவருக்கு சோதனை காலமாக இருந்தது. அதே போல் தான் சபையாகிய நமக்கும். நாம் பாத்திரத்தில் உள்ள முழுவதையும் பானம் பண்ண வேண்டும். எல்லா அனுபவங்களையும் நாம் பொறுமையோடு சகிக்க

வேண்டும். பாத்திரத்தில் கொஞ்சம் கூட விடப்படக் கூடாது.

கிறிஸ்துவின் சரீரம் தனது ஓட்டத்தை முடிக்கும் பொழுது தான் கிறிஸ்துவின் பாடுகள் அனைத்தும் நிறைவடையும். நமது ஆண்டவர் மகிமையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட போது சந்தோஷத்தின் புதிய பாத்திரம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சீக்கிரத்தில் நமது சந்தோஷத்தின் பாத்திரம் நமக்கு கொடுக்கப்படும். நித்திரையி-ருந்த பரிசுத்தவான்கள் எழுந்திருந்து, பரிசுக்குள்ளாக நுழைந்து ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரத்தை பெற்ற நேரம் தான் நிச்சயமாக ஒரு சந்தோஷமான நேரம்! (பார்க்க வேதாகம பாடங்கள், தொகுதி 3, பக்கங்கள் 290-301; தொகுதி 4 பக்கங்கள் 865-866) ஆண்டவர் வந்தபோது உயிரோடிருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவராக வீட்டிலே கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டு கொண்டு வருகிறார்கள். நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், சீக்கிரத்தில் இந்த சந்தோஷத்தில் நாம் அனைவரும் அவர்களோடு பங்குபெறுவோம். கிறிஸ்துவின் அனைத்து அங்கங்களும் திரைக்கு பின்னால் சென்றபிறகுதான் சந்தோஷத்தின் முழுமையை நாம் அடைய முடியும். பிறகு அவரது சிங்காசனத்தில் பங்கு பெற்று அவரது மகிமையிலும் பங்குபெறுவோம். பிறகு நமது பிரியமான ஆண்டவருடன் புதிய திராட்ச ரசத்தை ராஜ்யத்தில் பானம் பண்ணுவோம். ஏனெனில் வாக்குத்தத்தம் அவரது அனைத்து பரிசுத்தவான்களுக்கும் உரியது.

“யூத ப- பீடத்தில் கொல்லப்பட்ட எல்லா மிருகங்களின் இரத்தமும் குற்ற உணர்வற்ற மன அமைதியை தராது, அல்லது கறைகளை முற்றும் கழுவாது.

“ஆனால் பரம ஆட்டுக்குட்டியாகிய கிறிஸ்து நமது பாவங்கள் அனைத்தையும் நீக்குகிறார்; உயர்ந்த நாமமுடைய ஒரு ப- அவைகளைக் காட்டிலும் விலையேறப் பெற்ற இரத்தம்.

“எனது ஆத்துமா திரும்பி பார்க்கிறது அவர் சுமந்த சுமையை, அவரது ஜீவனை எனக்காக ஊற்றும் பொழுது அங்கே பார்க்கிறது அதன் மீட்கும் பொருளை.”

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ. C.T. ரசல் அவர்களின் ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்.

வெளியிடுபவர்:

சகோ. R. செல்வராஜ், சென்னை வேதமாணவர் சபை,

எண்: 22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர், காலடிப்பேட்டை, திருவொற்றியூர்,

சென்னை- 600 019. கைபேசி: 97909 00030. மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com